

๒๕๕๖

๒๕๕๖

๒๕๕๖

บุคลิกภาพของนักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี

ปริญญานิพนธ์
ของ
ค่านวณ สงวนพันธุ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
กันยายน ๒๕๕๑
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๕๕๑

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ผาดินต์ บิลมาศ)

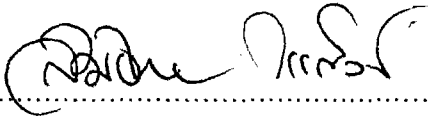
.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ผาดินต์ บิลมาศ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 14 เดือน กันยายน พ.ศ. 2541

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาควิชา รัตนโรจนากุล ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ตลอด จนรองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์ กรรมการสอบเพิ่มเติม ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นต่าง ๆ จนทำให้ ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือ สนับสนุนงานวิจัยนี้ สำเร็จได้ด้วยดี และคุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้เป็นประโยชน์ ต่อการศึกษาของชาติ เพื่อใช้ในการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนต่อไป

คำานวณ สงวนพันธุ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
คำนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	4
ความหมายของบุคลิกภาพ.....	4
ทฤษฎีบุคลิกภาพ.....	7
ปัจจัยที่มีส่วนทำให้เกิดการพัฒนาบุคลิกภาพ.....	11
แบบทดสอบพฤติกรรม.....	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	14
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	14
งานวิจัยในประเทศไทย.....	16
สมมติฐานในการศึกษา.....	20
3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	21
แหล่งข้อมูลและการสุ่มตัวอย่าง.....	21
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	24
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	24
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	25

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า.....	26
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	27
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	38
บทย่อ.....	38
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	38
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	38
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	39
สรุปผลการค้นคว้า.....	40
อภิปรายผล.....	43
ข้อเสนอแนะ.....	46
บรรณานุกรม.....	47
ภาคผนวก.....	50
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	76

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนกลุ่มประชากร	22
2	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง.....	23
3	แสดงค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)ของคะแนนบุคลิกภาพ แต่ละด้านระหว่างนักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา.....	27
4	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ แต่ละด้านจำแนกตามเพศ.....	29
5	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ แต่ละด้าน ระหว่างนักเรียนชายที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา.....	31
6	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ แต่ละด้าน ระหว่างนักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา.....	33
7	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพ แต่ละด้าน ระหว่างนักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา.....	35
8	แสดงการแบ่งระดับคะแนนบุคลิกภาพโดยรวม ของนักเรียนชาย ที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา.....	36
9	แสดงการแบ่งระดับคะแนนบุคลิกภาพโดยรวม ของนักเรียนหญิง ที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา.....	37

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

บุคลิกภาพเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึง ความเฉพาะเจาะจงของแต่ละบุคคล ซึ่งบุคลิกภาพนี้มีส่วนช่วยส่งเสริมการดำรงชีวิต แต่ก็มีไม่น้อยที่บุคลิกภาพมีส่วนที่เป็นอุปสรรคหรือสร้างปัญหาในการดำรงชีวิตได้เช่นกัน ดังนั้นบุคคลแต่ละคน จึงมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจุฑา บุรีภักดี (2533 : 12) ได้ให้ความหมาย "บุคลิกภาพ" คือลักษณะส่วนรวมของแต่ละบุคคล ซึ่งประกอบด้วยระบบทางร่างกายและจิตใจ ที่กำหนดให้บุคคลนั้น มีการปรับตัวสิ่งแวดล้อมต่างจากบุคคลอื่น พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมา ทั้งลักษณะภายในที่แสดงออกทางสติปัญญา อารมณ์ และจิตใจ ถือเป็นบุคลิกภาพทั้งสิ้น และกันยา สุวรรณแสง (2533 : 205) กล่าวว่าบุคลิกภาพที่มุ่งหวังจะมีความสำเร็จในการทำงานไม่ว่าธุรกิจการค้าหรือทางราชการ บุคคลนั้นจะต้องทำให้ทุกคนพึงพอใจในคุณสมบัติส่วนรวมของบุคคลนั้น ถ้าการกระทำที่ทำได้แล้วยังไม่สมหวัง บุคคลนั้นจะต้องดัดแปลงปรุงแต่งคุณสมบัติใหม่ เพื่อให้บุคลิกภาพ นำความสำเร็จมาให้ตามปรารถนาเป็นที่ยอมรับกันว่าบุคลิกภาพมีบทบาท ต่อความสำเร็จและความล้มเหลว ในการประกอบอาชีพของบุคคล

เหตุที่ทำให้แต่ละคนมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน มีจากหลายสาเหตุแต่สาเหตุหลักที่ผู้วิจัยมีความเห็นว่า มีความเกี่ยวข้องที่ทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป คือ สภาพแวดล้อมหรือสังคมที่คนคนนั้น อาศัยอยู่และประสบการณ์ที่ได้รับ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นจึงทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่เป็นไปตามสภาพของสังคมที่แวดล้อม อาทิเช่น บุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับวัด ก็จะมีบุคลิกภาพที่เรียบง่ายสงบเป็นส่วนใหญ่ แต่ถ้าอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ ก็จะมีบุคลิกภาพที่เคร่งเครียดรวดเร็ว คล่องแคล่ว

การที่จะมีบุคลิกภาพที่ดีนั้น บางคนอาจได้รับการอบรมสั่งสอนมาตั้งแต่เด็ก บางคนอาจมีแบบอย่างมาจากผู้อื่นที่ตนเองชอบ ก็นำมาเป็นแบบอย่างในการปรับปรุงบุคลิกภาพของตน การเป็นนักกีฬาที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพ เพราะนักกีฬานอกจากจะเป็นผู้มีร่างกายแข็งแรงแล้ว นักกีฬาส่วนใหญ่ มักจะเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย เพราะสังคมไทยส่วนใหญ่ยอมรับผู้มีความสามารถ ฉะนั้นเมื่อเห็นนักกีฬามีความสามารถ ก็จะให้นักกีฬาเป็น ผู้นำ

ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพราะบุคลิกภาพของนักกีฬามีความเหมาะสมกับการเป็นผู้นำ ซึ่ง เดโช สนวนานนท์ (2508 : 22-23) ได้กล่าวถึงความสำคัญของบุคลิกภาพ พอสรุปได้ว่า ความสำเร็จและความล้มเหลวในการประกอบอาชีพ ของบุคคลใด ย่อมขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของ บุคคลนั้นเป็นสำคัญ ผู้ที่มีบุคลิกภาพดี ย่อมจะเป็นที่นิยมชมชอบของบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย การที่ บุคคลมีบุคลิกภาพแบบใด ลักษณะใด ย่อมต้องส่งสมลักษณะต่าง ๆ มาตั้งแต่เริ่มต้นของชีวิต ไปจนตาย โดยการส่งสมนี้เป็นไปโดยบุคคลไม่อาจรู้สีกตัว

✳ นักกีฬาจะมีบุคลิกภาพที่ดีได้นั้น นอกจากความสามารถในด้านกีฬา จะเป็นที่ยอมรับแล้ว พฤติกรรมที่นักกีฬาแสดงออก ก็มีส่วนสำคัญในการที่จะทำให้สังคมยอมรับ เพราะถ้านักกีฬามีความสามารถในด้านกีฬาที่ดี แต่มีจิตใจและนิสัยไม่ดี บุคลิกภาพที่แสดงออกมาก็ทำให้สังคม ไม่ยอมรับ แต่ถ้านักกีฬามีความสามารถและประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ ก็เป็นที่ยอมรับของสังคมได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษา ระดับบุคลิกภาพของนักกีฬาและนักเรียน ในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนขนาดกลาง จังหวัด ปทุมธานี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบบุคลิกภาพ ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬาและไม่นัก กีฬาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพ ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬาและไม เป็นนักกีฬา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบบุคลิกภาพของนักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่นักกีฬาระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนขนาดกลาง จังหวัดปทุมธานี
2. ผลของการศึกษาค้นคว้า จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาและสร้างเสริมบุคลิกภาพ ของนักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่นักกีฬา
3. เป็นแนวทางสำหรับครู อาจารย์ ในสถานศึกษาได้ปรับปรุงและพัฒนาบุคลิกภาพของ นักเรียนให้ดียิ่งขึ้น
4. เป็นแนวทางสำหรับการวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนขนาดกลาง จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2541 จำนวน 1,093 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนขนาดกลาง จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2541 จำนวน 360 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ นักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา จำแนกตามเพศ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ บุคลิกภาพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนขนาดกลาง จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2541

คำนิยามศัพท์

1. บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะต่างๆของบุคคลที่แสดงพฤติกรรมออกมา ทั้งลักษณะภายนอกที่มองเห็น และลักษณะภายในที่แสดงออกทางสติปัญญา อารมณ์ และจิตใจ ถือว่าเป็นบุคลิกภาพทั้งสิ้น
2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ นักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในโรงเรียนขนาดกลาง จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2541

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้คือ

1. เอกสารเกี่ยวกับบุคลิกภาพ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

ความหมายของบุคลิกภาพ

นักจิตวิทยาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของคำว่า “บุคลิกภาพ” ไว้แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจาก ความซับซ้อนของบุคลิกภาพ เพราะบุคลิกภาพของมนุษย์ มีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ยากที่จะให้นิยามคำที่แน่ชัด เช่น

กันยา สุวรรณแสง (2533 : 11) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะโดยส่วนรวมของแต่ละบุคคล ซึ่งมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของผู้พบเห็น

จรรยา สุวรรณทัต และดวงกมล เวชบรรยงรัตน์ (2529 : 219) กล่าวว่าบุคลิกภาพ คือแบบแผนพฤติกรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เป็นที่รับรู้กันโดยทั่วไปเป็นลักษณะรวมของบุคคลนั้น อันประกอบด้วยพฤติกรรมที่แสดงออก และลักษณะภายในของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลนั้นมีความแตกต่างจากบุคคลทั่วไป

ธิดิยา จันทพลาบูรณ์ (2537 : 9) ได้สรุปว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลซึ่งประกอบขึ้นจากลักษณะต่าง ๆ ทั้งลักษณะอุปนิสัย พฤติกรรม ลักษณะทางอารมณ์และสังคมที่แสดงออกให้เห็นได้ เป็นไปตามความรู้สึกนึกคิด ความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคล

สวนา พรพัฒน์กุล (2522 : 295) ให้ความหมายบุคลิกภาพว่า เป็นลักษณะโดยส่วนรวมของทั้งหมดของบุคคลแต่ละคนที่สามารถมองเห็นจากภายนอก และซ่อนเร้นอยู่ภายใน เช่น รูปร่างหน้าตา ท่าทาง อากัปกริยา การพูด ความสนใจ ทัศนคติ

บึงอร ภูวภิรมย์ขวัญ (2526 : 41) ได้สรุปความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า คือ ทุกสิ่งทุกอย่าง ได้แก่ ลักษณะท่าทีการแสดงออก รูปร่างหน้าตา ความรู้สึก และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออก

เบอร์นาร์ด (Brenard. 1970 : 110) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า บุคลิกภาพเป็นผลรวมทั้งหมดของ ท่าทาง รูปร่างลักษณะทางกาย พฤติกรรมที่แสดงออก แนวโน้มการกระทำขอบเขตความสามารถ ทั้งที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน และที่แสดงออกมาให้เห็น

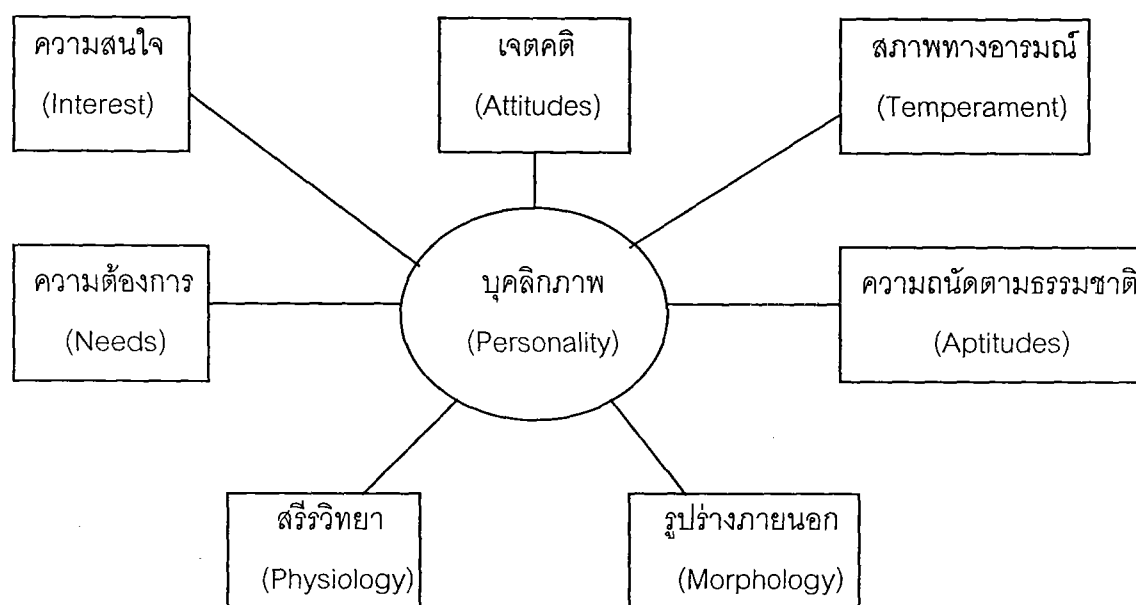
แมดดี (Maddi. 1978 : 98) กล่าวไว้พอสรุปได้ว่า บุคลิกภาพของบุคคล ประกอบด้วย 2 ลักษณะ คือ

1. ลักษณะภายนอกและพฤติกรรมที่แสดงออกของเขาในสังคม
2. ลักษณะภายใน คือ ความรู้สึกของบุคคลนั้นที่มีต่อตนเอง

กิลฟอร์ด (Guilford. 1980 : 7) ได้กล่าวไว้ว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะ (Traits) ที่รวมกัน เป็นแบบเฉพาะตัว ของแต่ละบุคคล และมีความแตกต่างกัน ซึ่งจะทราบได้อย่างชัดเจนโดยการ เปรียบเทียบจากการนำเอาเฉพาะลักษณะนิสัย ของแต่ละบุคคล ที่เป็นลักษณะประจำตัว ของ บุคคลนั้น ๆ ซึ่งจะแบ่งตามลักษณะ (Traits) ต่าง ๆ ออกได้เป็น 7 ลักษณะ คือ

1. ด้านความสนใจ (Interests) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การได้วาทะ การทำงานด้วยมือ เป็นต้น
2. ด้านความต้องการ (Needs) เป็นความปรารถนาที่มีอยู่ชั่วชีวิตของมนุษย์ เช่น ความต้องการ ยักย่อง นับถือ ความต้องการความสะดวกสบาย ความต้องการที่จะเป็นเจ้าของ ทรัพย์สิน เป็นต้น
3. ด้านเจตคติ (Attitudes) เป็นความรู้สึกของบุคคล ที่มีต่อบุคคลหรือวัตถุสิ่งของ และ ความคิดเห็นต่าง ๆ เช่น เจตคติต่อผู้นำ เจตคติต่อการเรียนการสอนของครู เจตคติต่อการประกอบ อาชีพ เจตคติต่อคนที่ เป็นโรคเอดส์ เป็นต้น
4. ด้านความถนัดตามธรรมชาติ (Aptitudes) เป็นเรื่องของความสามารถของบุคคล ที่จะ ทำหรือปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีกว่าบุคคลอื่น ๆ เช่น การวาดภาพ การซ่อมเครื่องจักร การประดิษฐ์สิ่งของ เป็นต้น
5. ด้านสภาพทางอารมณ์ (Temperament) คำนึงค่อนข้างยาก ต่อการให้คำจำกัดความ โดยทั่วไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น ความร่าเริงแจ่มใส ความโกรธ ความสนุกสนาน ตื่นเต้น เป็นต้น
6. ด้านสรีรวิทยา (Physiology) เป็นเรื่องของการทำงานของระบบอวัยวะต่าง ๆ ของ ร่างกาย เช่น การหายใจ การย่อยอาหาร กระบวนการจำ การลืมของสมอง เป็นต้น
7. ด้านรูปร่างภายนอก (Morphology) เป็นเรื่องของโครงสร้างหรือรูปร่าง ของร่างกาย เช่น ความสูง น้ำหนัก สีผิว เป็นต้น

ลักษณะทั้ง 7 ประการ จะประสานสัมพันธ์ เป็นหน่วยเดียวกันดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แสดงลักษณะ 7 ประการของบุคลิกภาพ

จากความหมายทั้งหมด พอสรุปได้ว่า บุคลิกภาพของบุคคล เป็นลักษณะส่วนรวมของ พฤติกรรมของบุคคล ทั้งในด้านชีวิตส่วนตัว กิจการงาน นิสัย รูปร่าง การแต่งกาย ต่างก็มี ความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อกัน เป็นสิ่งที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะตัว ของแต่ละบุคคล โดยจะถูกหล่อหลอม กำหนดและประสมประสาน ด้วยอิทธิพลจากพันธุกรรม การเรียนรู้ ความต้องการ การปรับตัวของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมที่จะมีผลต่อการแสดงพฤติกรรม อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด เป็นต้น ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอยู่ตลอดเวลาโดยไม่หยุดนิ่ง

ทฤษฎีบุคลิกภาพ

ทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกภาพมีหลายทฤษฎี ผู้วิจัยเสนอเฉพาะทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
ดังนี้

ทฤษฎีบุคลิกภาพของเมอร์เรย์ (Murray's Theory of Personality)

บริสชอฟ (Brischof. 1970 : 97-115) ได้รวบรวมประเด็นที่น่าสนใจของทฤษฎีนี้ไว้
กล่าวคือ ทฤษฎีบุคลิกภาพของเมอร์เรย์ (Murray) ได้ให้ความสำคัญต่อบุคคล ในลักษณะที่บุคคล
เป็นผู้ที่ต้องการแรงจูงใจ (Motivation) ในการดำเนินชีวิตไปในอนาคต องค์ประกอบที่รวมกันเป็น
โครงสร้างของบุคลิกภาพของบุคคล ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญ 7 ประการ ซึ่งพอสรุปได้
ดังนี้คือ

หลักแห่งอำนาจ (Regnancy Principle)

เมอร์เรย์ ได้ให้แนวคิดไว้ว่า สมอเป็นอวัยวะที่ซับซ้อนและเป็นตัวควบคุมสั่งการให้บุคคล
ดำเนินพฤติกรรมต่าง ๆ ภายใต้การทำงานของสมอ เช่น ความสามารถในการคิดแก้ไขสถานการณ์
การณ์ต่าง ๆ การปรับตัว เป็นต้น จนอาจกล่าวได้ว่า "ถ้าไม่มีสมอก็จะไม่มีบุคลิกภาพ"
(No Brain, No Personality) ซึ่งคำว่าสมอในที่นี้ หมายถึง ความสามารถของสมอ ในการที่จะ
พิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับความต้องการต่าง ๆ เพื่อตอบสนองขบวนการทำงาน อันซับซ้อนทาง
ร่างกายและจิตใจ เพื่อให้เกิดสภาวะสมดุลย์ เช่น ความหิวกระหาย ความต่อเนื่องของกระบวนการ
การคิด การตัดสินใจและความสามารถในการอ่าน เป็นต้น

หลักของแรงจูงใจ (Motivation Principle)

ตามทฤษฎีของเมอร์เรย์ ได้ให้ความสำคัญอย่างมาก ต่อแรงจูงใจ (Motivation) และได้
กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจนี้เกิดจากอิทธิพลของสิ่งต่าง ๆ เช่น กระบวนการลดความตึงเครียด
(Tension Reduction) ความต้องการ (Needs) แรงกดดัน (Press) เป็นต้น เมื่อบุคคลมีสภาพ
ตามปกติ ร่างกายจะอยู่ในสภาวะสมดุลย์ (Homeostasis) อย่างไรก็ตาม แต่ละบุคคล จะต้อง
เผชิญกับสิ่งที่ตนเองไม่พึงพอใจ และไม่ปรารถนาที่จะให้เกิดขึ้น ซึ่งเมอร์เรย์เรียกสิ่งเหล่านี้ว่า
แรงกดดัน (Press) ที่ไม่ว่าจะเกิดจากภายในตัวบุคคลหรือจากสิ่งแวดล้อมก็ตาม บุคคลจึงต้องการ
ที่จะหลีกเลี่ยงแรงกดดันเหล่านี้ เพื่อรักษาสภาวะสมดุลย์ของตนเองไว้ ความต้องการดังกล่าว
จึงจัดได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง ที่จะผลักดันให้เกิดบุคลิกภาพที่ซับซ้อนของ
บุคคล

หลักการวางแผนชีวิตระยะยาว (Longitudinal Principle)

ดังที่ได้กล่าวแล้วว่า เหตุการณ์ในอดีตย่อมส่งผลถึงพฤติกรรมของบุคคล เมอร์เรย์ได้กล่าวเพิ่มเติมไว้อีกพอสรุปได้ว่า บุคลิกภาพของบุคคลในระยะยาวหรือในอนาคต จะเป็นแบบใดนั้น ก็เป็นผลมาจากสิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลได้สะสมมาแต่ในอดีต ถ้าต้องการจะศึกษาบุคคลใดก็จำเป็นที่จะต้องย้อนกลับไปศึกษาประวัติของบุคคลนั้นในอดีต ก็จะทำให้ทราบถึงแนวโน้มของบุคลิกภาพของบุคคลในอนาคต

หลักการที่เกี่ยวกับกระบวนการทางสรีรวิทยา (Physiological Processes Principle)

นอกจากประสบการณ์ในอดีตที่ผ่านมาของบุคคลที่จะส่งผลต่อบุคลิกภาพแล้ว บุคคลยังเป็นผู้ที่ถูกควบคุมโดยแรงจูงใจ (Motivation) ที่สำคัญคือ การตอบสนองต่อความต้องการขั้นปฐมภูมิ (Primary or Viscerogenic Needs) เช่น การหายใจ การรับประทานอาหาร และการขบถ่าย เป็นต้น ศักยภาพของบุคคล ในการตอบสนองความต้องการเหล่านี้ จะเป็นตัวเสริมสร้างให้เกิดเป็นบุคลิกภาพของบุคคล และอยู่ภายใต้อิทธิพลของศูนย์ควบคุมการทำงานของร่างกายในสมอง

หลักการที่เกี่ยวกับนามธรรม (Abstract Principle)

โดยสาระสำคัญของทฤษฎี นี้มีความเชื่อว่า บุคลิกภาพของบุคคลมิได้ขึ้นอยู่กับพลังจิตทั้งสาม คือ อิด (Id) อีโก้ (Ego) และซูเปอร์อีโก้ (Superego) แต่เพียงเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับอุดมการณ์ในชีวิตและการปรับตัว ให้เข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อไปยังจุดหมายหมายของชีวิต ก็คือ การวางแผนการดำเนินชีวิตในระยะยาวของบุคคลนั่นเอง

หลักการของลักษณะเฉพาะบุคคล (Uniqueness Principle)

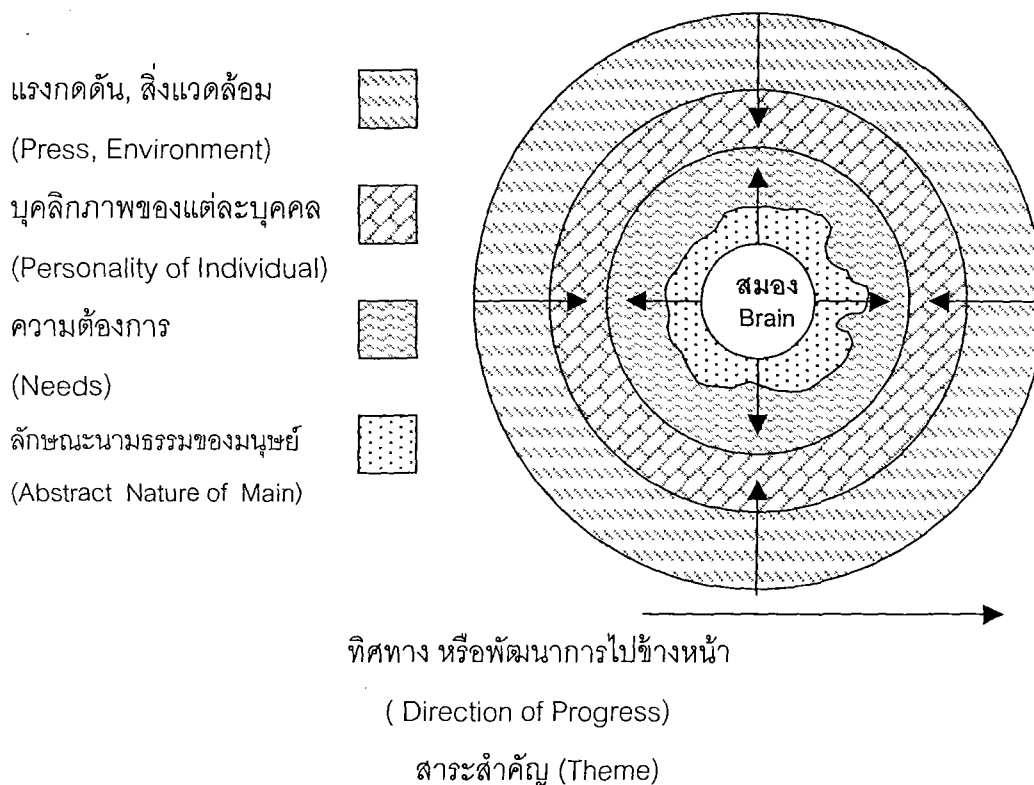
เมอร์เรย์ ได้กล่าวไว้ว่า บุคคลแต่ละคน ย่อมจะมีความแตกต่างกัน (No Man Is Like Another Man) และอาจเหมือนบุคคลอื่นในบางอย่าง ดังนั้นจะหวังให้ทุกคน คิดเห็นเหมือนกัน ปฏิบัติเหมือนกันนั้นย่อมเป็นไปไม่ได้

หลักการเกี่ยวกับบทบาทและแนวความคิด (Role Concept Principle)

เนื่องจากความแตกต่างระหว่างบุคคล การเลือกวางแผนชีวิต ในระยะยาวของบุคคล บทบาทในสังคม ความต้องการที่จะประสบกับสัมฤทธิ์ผล ในชีวิตตามสถานภาพและศักยภาพ

แห่งตน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัย ที่ช่วยให้บุคคลสามารถตัดสินใจเลือกบทบาท (Role) หรือรูปแบบของการดำเนินชีวิต เพื่อไปให้ถึงจุดมุ่งหมายหรืออุดมการณ์ แห่งชีวิตที่ตนเองตั้งไว้

จากที่กล่าวมาทั้งหมด พอสรุปได้ว่า ความต้องการและแรงกดดันจากสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวของบุคคล มีอิทธิพลอย่างมากต่อบุคลิกภาพ ซึ่งความต้องการบางส่วนมาจากการทำงานภายใน คือสมอง และบางส่วนมาจากภายนอก ทั้งนี้เพื่อรักษาให้อินทรีย์อยู่ในสภาพที่มีสภาวะสมดุลย์ (Homeostasis) ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 สรุปทฤษฎีบุคลิกภาพของเมอร์เรย์

เมื่อโครงสร้างเกิดความไม่สมดุลย์ ก็จะทำให้เกิดการเคลื่อนไหว (Motion) จากศูนย์กลางออกไป เพื่อปลดความเครียด กำลังที่เคลื่อนไปนั้น เหมือนกับวงล้อ ที่หมุนจากศูนย์กลางออกไป บุคลิกภาพก็เคลื่อนไหวเช่นกัน และไปให้ทิศทางที่กำหนด คือ ไปในอนาคต ดังนั้นความขัดแย้ง ชัยชนะจุดเด่นจุดด้อยในอดีต ก็มีอาจจะเป็นแรงขัดขวางกับหลักการของการวางแผนระยะยาว (Longitudinal Principle) ได้และจุดศูนย์กลางของโครงสร้างของบุคลิกภาพก็คือ สมอง (Brain) ถ้าไม่มีศูนย์กลาง บุคลิกภาพจะล้มเหลว ดังจะเห็นได้ชัดเจนว่า ผู้ที่ปัญญาอ่อนจะมีบุคลิกภาพ ไม่เข้มแข็ง ไม่ชัดเจน ผู้ที่สมองไม่ทำงาน เช่น สมองฝ่อ โลหิตคั่งในสมอง หรือผู้ที่ไม่มีความรู้สึกตัว

ที่เรียกว่าโคม่า (Coma) ก็จะไม่มียุคติกภาพ แต่จะแสดงออกในรูปแบบของความเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาภายในเท่านั้น

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ยุคติกภาพของบุคคลนั้น เป็นผลมาจากปัจจัยหลาย ๆ ด้านมารวมกัน ความต้องการจัดได้ว่า เป็นปัจจัยที่สำคัญในการกำหนดยุคติกภาพประการหนึ่ง ซึ่งความต้องการของมนุษย์นั้น มีมากมายหลายประการ และสามารถเปลี่ยนแปลงได้อยู่ตลอดเวลา เป็นผลให้ยุคติกภาพของมนุษย์นั้นไม่อาจหยุดนิ่งได้ จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปด้วยตลอดเวลาเช่นกัน

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการสร้างยุคติกภาพ จากการพิจารณาทฤษฎี เกี่ยวกับยุคติกภาพที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่ละทฤษฎีแม้จะแตกต่างกันอยู่บ้างก็ตาม แต่ทุกทฤษฎีก็ยอมรับว่ายุคติกภาพย่อมประกอบด้วยลักษณะของบุคคลในส่วนรวมทั้งหมด คือ ทั้งรูปลักษณะทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และอาการตอบสนองทั้งหลายของร่างกาย ซึ่งผลรวมที่ประกอบเป็นบุคคลนี้ย่อมทำให้มีลักษณะผิดแปลกแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล การที่บุคคลมียุคติกภาพในแบบใด ลักษณะใดนั้น บุคคลย่อมได้สร้างสมลักษณะต่าง ๆ มาตั้งแต่เริ่มต้นของชีวิตไปจนตลอดชีวิต โดยการสร้างสมนี้ จะเป็นไปโดยที่ บุคคลอาจไม่รู้สึกรู้สีกี่ได้ สิ่งที่เป็นตัวการอันสำคัญ ต่อการสร้างยุคติกภาพของคนอาจกล่าวเป็นประเภทใหญ่ ๆ 2 ประเภท คือ

1. พันธุกรรม พันธุกรรมเป็นการถ่ายทอดลักษณะต่าง ๆ บรรพบุรุษไปยังบุตรหลาน ดังนั้นบุคคลที่ได้รับการถ่ายทอดลักษณะที่แตกต่างกัน ย่อมก่อให้เกิดการพัฒนาทางยุคติกภาพที่แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ ทางด้านร่างกาย ได้แก่ รูปร่าง หน้าตา โครงสร้าง ลักษณะผิว ผิวกายเป็นต้น ทางด้านจิตใจ ได้แก่ สติปัญญา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมเป็นผลให้บุคคลมีพฤติกรรมแตกต่างกันไปอีกด้วย

2. สิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อยุคติกภาพตั้งแต่ทารกในครรภ์ ดังนั้น สิ่งแวดล้อมจึงได้มีอิทธิพลต่อการสร้างยุคติกภาพ ตั้งแต่ต้นมาจนตลอดชีวิต ผลแห่งการที่บุคคลได้รับจากสิ่งแวดล้อมนี้ได้ถูกสร้างสมมาเรื่อย ๆ เมื่อไปรวมกับสิ่งที่ได้รับมาจากพันธุกรรมแล้ว ย่อมทำให้มีลักษณะที่เป็นของแต่ละคน เด่นชัดขึ้น พอจะแยกกล่าวถึงสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อการสร้างสมยุคติกภาพได้ ดังนี้ คือ

- 2.1 บ้าน เป็นสิ่งแวดล้อมอันสำคัญที่เด็กได้ปะทะเป็นอันดับแรก ความรัก ความเอาใจใส่ ลักษณะการเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว ตลอดจนสภาพความเป็นอยู่ของบ้าน ย่อมเป็นผลให้คนมียุคติกภาพแตกต่างกันไป

2.2 ศาสนาและวัฒนธรรม สังคมแต่ละสังคม ย่อมมีความมุ่งหวังที่จะให้สมาชิกภายในสังคมของตน มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ก่อนแล้ว ดังนั้นการที่บุคคลเจริญเติบโตขึ้น ก็ จะได้รับการปลูกฝังความเชื่อ และแนวทางการปฏิบัติ ให้เป็นไปตามที่สังคมต้องการ (ทวี ท่อแก้ว. 2517 : 102-109)

การเรียนรู้เป็นอีกกระบวนการหนึ่ง เกี่ยวกับการเกิดและการพัฒนาบุคลิกภาพ บุคคล เรียนรู้ว่า บุคลิกภาพที่ดีจะได้รับผลสะท้อนเป็นการตอบสนองที่ดีจากสังคม หากแสดงบุคลิกภาพ ที่ไม่ดีสังคมจะไม่ยอมรับ ทำให้ต้องอยู่โดดเดี่ยว

การรับรู้ การเรียนรู้ว่าเป็นสิ่งสำคัญ ที่ทำให้บุคคลสร้างและพัฒนาบุคลิกภาพขึ้น ในตนเอง โดยสร้างสมไปทีละเล็กทีละน้อย จนในที่สุดเป็นบุคลิกภาพที่มั่นคง เป็นลักษณะเฉพาะ ของตนเอง

ปัจจัยที่มีส่วนทำให้เกิดการพัฒนาบุคลิกภาพ

การเกิดบุคลิกภาพ ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลายประการ เช่น ด้านกายภาพ สติปัญญา ความสามารถ อารมณ์ ความสนใจ พละกำลัง อุปนิสัย การปรับตัวเข้ากับสังคม ดังรายละเอียด

1. ด้านกายภาพ 2 องค์ประกอบ คือ โครงสร้างของร่างกาย และระบบต่อมต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการเกิดบุคลิกภาพ ดังนี้

1.1 โครงสร้างของร่างกาย เชลดอน (Sheldon) ศึกษาพบว่าลักษณะของ โครงสร้างร่างกายแบบต่าง ๆ จะมีอิทธิพลทำให้แบบของบุคลิกภาพของบุคคลต่างกันไปด้วย

เชลดอนอธิบายความสัมพันธ์ของโครงสร้างร่างกายกับพฤติกรรมไว้ดังนี้

1.1.1 เอ็นโดมอร์ฟีย์ (Endomorphy) เป็นลักษณะร่างกายแบบอ้วน ดูทุกส่วนของร่างกายกลม กล้ามเนื้ออ่อนแอ คนที่มีร่างกายแบบนี้มีลักษณะบุคลิกภาพที่ต้อง พึ่งพาคนอื่นชอบนอนหลับ ชอบใช้ชีวิตอย่างสบาย

1.1.2 เอกโตมอร์ฟีย์ (Ectomorphy) ลักษณะผอม สูงบาง มีบุคลิกภาพ ชอบสังคม ควบคุมอารมณ์ได้ดี มีความคิดเป็นของตัวเอง

1.1.3 เมโซมอร์ฟีย์ (Mesomorphy) ร่างกายใหญ่โต มีกล้ามเนื้อแข็งแรง มีบุคลิกภาพจิตใจแน่วแน่มั่นคง สามารถต่อสู้กับความยุ่งยากในชีวิตด้วยความเข้มแข็ง ชอบ ออกกำลังกาย

1.1.4 แอฟเวอร์เรจ (Average) กลุ่มปกติ ลักษณะร่างกายอยู่ใน สัดส่วนปกติ ไม่นิยมเอียงไปในแบบใดแบบหนึ่งใน 3 แบบแรก ที่เรียกกันว่าเป็นคนพวกที่มีอาการโซมาโตไทป์ (Somatotype)

1.2 ระบบต่อม มีอิทธิพลต่อร่างกายมาก โดยเฉพาะต่อมไร้ท่อ ซึ่งสร้างฮอร์โมนให้แก่อวัยวะกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม มีผลต่อบุคลิกภาพ เช่น ต่อมไทรอยด์ผลิตฮอร์โมน

2. ด้านสติปัญญาและความสามารถ ถ้าดีก็ฝึกสอนได้เร็วทั้งด้านความรู้ ความคิด ทำให้มีผลต่อการพัฒนาให้เกิดบุคลิกภาพที่ดีด้วย ถ้าบกพร่องทางสติปัญญาก็พัฒนาให้เกิดบุคลิกภาพที่ทำได้ยาก

3. ด้านอารมณ์ มีผลต่อบุคลิกภาพมาก เช่น บุคคลที่มีความวิตกกังวล จึงหาทางผ่อนคลายด้วยการใช้กลวิธี (Defense Mechanism) ใช้มากเข้า ทำให้บุคลิกภาพของบุคคลนี้แปรเปลี่ยนไปได้ เช่น การดื่มสุราเพื่อดับความวิตกกังวลใจ บ่อย ๆ เข้าก็กลายเป็นคนขี้เมา

4. ความสนใจที่แตกต่างกัน มีผลทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพแตกต่างกันได้ เช่น คนที่สนใจภาษาศาสตร์ อาจพูดจาใช้ภาษาดี คนสนใจวิทยาศาสตร์ พัฒนาบุคลิกภาพ เป็นคนมีเหตุผล ช่างสังเกต คิดค้น

5. ด้านพลังกำลัง มีผลให้เป็นคนกล้า ก้าวร้าว รุกราน ใช้ความรุนแรงขจัดความขัดแย้ง สำหรับที่มีพลังกำลังมาก ส่วนคนที่ไม่มีกำลังจะพัฒนาบุคลิก เป็นคนขลาด จิตใจอ่อนแอ หลบเลี่ยงการใช้พลังกำลังในการตัดสินใจ

6. ด้านอุปนิสัย บางคนใจเย็น ประณีต บางคนใจร้อน บุ่มบ่าม

7. ด้านการปรับตัวเข้ากับสังคม คนที่ปรับตัวเข้ากับสังคมไม่ได้ จะเป็นคนเก็บตัวหนีสังคม มองโลกในแง่ร้าย ตรงข้ามกับคนปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี (กันยา สุวรรณแสง. 2533 :10-12)

แบบทดสอบพฤติกรรม

การประเมินผลลักษณะบุคลิกภาพนั้น เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก แต่ก็มีผู้พยายามที่จะวัดบุคลิกภาพออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เอ็ดเวิร์ดส์ (Edwards) (บุษยา ม่วงประเสริฐ. 2535 : 22) ได้ทำทฤษฎีทางบุคลิกภาพของเมอร์เรย์ มาเป็นพื้นฐานในการสร้างเครื่องมือวัดบุคลิกภาพ โดยการดัดแปลงแก้ไขบางส่วน แล้วตั้งชื่อเครื่องมือวัดนี้ว่า บุคลิกภาพตามแบบของเอ็ดเวิร์ดส์ (Edwards) ใช้วัดบุคลิกภาพ 15 ด้านพอสรุปได้ดังนี้คือ

1. บุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผล (Achievement) ได้แก่ การที่บุคคลจะทำงานให้สำเร็จ โดยอาศัยความชำนาญและความพยายาม อยากให้ผู้อื่นเห็นว่าตนชำนาญกว่าคนอื่น

2. บุคลิกภาพด้านการเป็นผู้ตาม (Deference) ได้แก่ การที่บุคคลได้รับคำแนะนำอยากทราบว่าผู้อื่นคิดอย่างไร ยอมรับการเป็นผู้นำของบุคคลอื่น ๆ อยากให้ผู้อื่นตัดสินใจให้

3. บุคลิกภาพด้านความเป็นระเบียบ (Order) ได้แก่ การที่บุคคลวางแผนก่อนลงมือทำงาน รวบรวมรายละเอียดทำงานหรือทำให้ตนเองมีระเบียบ ทำชีวิตตนให้มีแบบแผนอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ

4. บุคลิกภาพด้านการแสดงออก (Exhibition) ได้แก่ การที่บุคคลกล่าวถึง เล่าถึงเรื่องที่น่าสนใจ แสดงประสบการณ์ของตน ชอบใช้คำที่คนอื่นไม่ค่อยเข้าใจ และถามคำถามที่ผู้อื่นตอบไม่ได้

5. บุคลิกภาพด้านการพึ่งพาตนเอง (Autonomy) ได้แก่ การที่บุคคลตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ชอบที่จะเป็นอิสระในการกระทำ

6. บุคลิกภาพด้านการมีมิตรสัมพันธ์ (Affiliation) ได้แก่ การที่บุคคลช่วยเหลือผู้อื่น แบ่งปันสิ่งของซึ่งกันและกัน

7. บุคลิกภาพด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น (Interception) ได้แก่ การที่บุคคลพยายามที่จะวิเคราะห์ความรู้สึกของตนและคนอื่น พยายามที่จะเข้าใจผู้อื่นว่ารู้สึกอย่างไร เหตุใดเขาจึงทำเช่นนั้น

8. บุคลิกภาพด้านการขอความช่วยเหลือ (Succour) ได้แก่ การให้ผู้อื่นช่วยเหลือเวลาเดือดร้อน ชอบให้ผู้อื่นเข้าใจ เห็นใจ ปลอดภัยเวลามีทุกข์ และเป็นห่วง เวลาเจ็บป่วย

9. บุคลิกภาพด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Dominance) ได้แก่ การที่บุคคลอยากเป็นผู้นำกลุ่ม อยากให้คนอื่นนับถือตัวเองเป็นหัวหน้า สามารถบังคับผู้อื่นและปรารถนาให้ผู้อื่นทำตาม สิ่งที่ตนปรารถนา

10. บุคลิกภาพด้านการยอมรับ (Abasement) ได้แก่ ความรู้สึกผิดเมื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งผิดพลาดไป ยอมรับการลงโทษ และเศร้าใจในการที่ตนเองทำในสิ่งผิดนั้น ๆ

11. บุคลิกภาพด้านการช่วยเหลือผู้อื่น (Nurturance) ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อเขาเดือดร้อน ทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อผู้อื่นด้วยความมีน้ำใจ

12. บุคลิกภาพด้านการเปลี่ยนแปลง (Change) ได้แก่ การที่จะทำสิ่งแปลกใหม่ เปลี่ยนกิจวัตร เปลี่ยนที่อยู่ให้แปลก ๆ ใหม่ ๆ

13. บุคลิกภาพด้านความอดทน (Endurance) ได้แก่ การที่สามารถทำงานโดยไม่หยุด จนกว่างานจะเสร็จ หรือแม้จะดูเหมือนว่าจะยังไม่เห็นทางสำเร็จก็ตาม

14. บุคลิกภาพด้านการคบเพื่อนต่างเพศ (Heterosexuality) ได้แก่ การที่จะทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนต่างเพศ ชอบคุยเรื่องเพศ

15. บุคลิกภาพด้านการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น (Aggression) ได้แก่ การที่จะวิจารณ์ผู้อื่น ดำเนินผู้อื่นที่มีความเห็นไม่ตรงกัน ชอบแก้แค้นคนที่สบประมาทตน ชอบเรื่องรุนแรง และฆาตกรรม

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

งานวิจัยในต่างประเทศ

ไฮป์ส (Hypes. 1987 : 109) ศึกษาค้นคว้าเรื่องความสัมพันธ์ของลักษณะบุคลิกภาพระหว่างผู้นำและผู้ตาม ภายใต้สมมุติฐานว่านิสิตที่เรียนอยู่ต่างคณะกัน จะมีลักษณะบุคลิกภาพผู้นำที่แตกต่างกัน เพื่อศึกษาลักษณะทางบุคลิกภาพของนิสิตคณะบริหารพลศึกษา ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในเทนเนสซี (Tennessees) โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ 9 คน และนิสิต 37 คน และกลุ่มตัวอย่าง 10 คน ที่ไม่ได้รับการฝึกลักษณะผู้นำเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคฤดูร้อน ปี ค.ศ. 1986 ถึงเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1987 โดยใช้แบบทดสอบ 16 พีเอฟ (PF) ของแคทเทล (Cattell's Sixteen Personality Factor Question) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และนิสิต 37 คน มีลักษณะบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในองค์ประกอบ มั่นคงเปิดเผย จลาตมีเล่ห์เหลี่ยม (Fortnight - Shrewed) โดยอาจารย์เป็นผู้มีความฉลาดมีเล่ห์เหลี่ยมมาก แต่มีความมั่นคงเปิดเผยน้อย นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่าอาจารย์และนิสิต 10 คน มีลักษณะบุคลิกภาพสององค์ประกอบ คือ องค์ประกอบ อ่อนน้อมถ่อมตน รักษาสิทธิของตน (Humble - Assertive) และองค์ประกอบคิวนหนึ่ง (Q1) นักอนุรักษ์ นักทดลอง (Conservative Experimenting) โดยมีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .046 และ .001 ตามลำดับ นิสิต 10 คน มีลักษณะบุคลิกภาพรักษาสิทธิของตนและนักทดลองมากกว่าอาจารย์ ผลการวิจัยระหว่างนิสิต 37 คน และนิสิต 10 คน มีลักษณะบุคลิกภาพองค์ประกอบ อี(E) อ่อนน้อมถ่อมตนรักษาสิทธิของตน (Humble-Assertive) องค์ประกอบ เอ็ม(M) ลงมือปฏิบัติสร้างคามฝัน (Practical Imaginative) และองค์ประกอบคิวนหนึ่ง (Q1) นักอนุรักษ์-นักทดลอง (Conservative Experimenting) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าความน่าจะเป็น .001, .012 และ .000 ตามลำดับ โดยนิสิต 10 คน มีลักษณะบุคลิกภาพรักษาสิทธิของตนสร้างคามฝัน และนักทดลองมากกว่านิสิต 37 คน

กอร์แมน (Gorman. 1989 : 107) ศึกษาค้นคว้าเรื่องความกลัวกับความสำเร็จ

ความโดดเด่นและบุคลิกภาพ ของนักกีฬาที่มีความสามารถสูง ปัญหาบางด้านของบุคลิกภาพ สัมพันธ์กับการแสดงความสามารถของนักกีฬา ซึ่งมีการศึกษาที่ผ่านมา อย่างไรก็ตามความ หวาดกลัวต่อความสำเร็จ ความโดดเด่นไม่มีผลต่อการปฏิบัติตามหลักวิชาการ ซึ่งได้จากการ ตรวจสอบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ต่อนักกีฬาในทางปฏิบัติหรือหลักใหญ่ทั้งภายใน และภายนอกที่เป็นองค์ประกอบของบุคลิกภาพ โดยการใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพในการ จัดประชุมนักกีฬาทั้งหมด 125 คน โดยเอาคะแนนที่ได้มาจากเครื่องมือที่ได้มาจากเครื่องมือที่ทำการ ทดสอบ และวิเคราะห์ข้อมูล หาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ พบว่าบุคลิกภาพ ของนักกีฬาที่มีความสามารถสูง ก่อนแข่งจะมีความโดดเด่นและประสบความสำเร็จ เป็นผู้ที่มีความ นอบน้อม อารมณ์ดี มีความเป็นผู้ใหญ่

ลิมสตอม (Linstom. 1990:85) ศึกษาค้นคว้าเรื่องลักษณะบุคลิกภาพ นักวิ่งระยะ มาราธอนพิเศษระหว่างผู้ที่ถึงเส้นชัยกับไม่ถึงเส้นชัย เพื่อศึกษาลักษณะบุคลิกภาพระหว่างกลุ่ม ผู้ที่ถึงเส้นชัยกับไม่ถึงเส้นชัย โดยการวิ่งมาราธอนระยะทาง 100 ไมล์ ได้ทำการศึกษาจาก กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักวิ่งชาย 46 คน ที่มีอายุระหว่าง 38-46 ปี ซึ่งเคยเข้าแข่งขันวิ่งมาราธอน ระยะทาง 50 ไมล์ และ 100 ไมล์ และกลุ่มที่ปัจจุบันเป็นนักวิ่งมาราธอน โดยให้กลุ่มตัวอย่าง ทั้งสองกลุ่ม ตอบแบบสอบถามเพื่อศึกษาภูมิหลังเกี่ยวกับสภาวะทางอารมณ์ สุขภาพและ การถอนตัวออกจากการแข่งขัน ศึกษาก่อนเข้าการแข่งขันและภายหลังการแข่งขัน ผลการทดลอง สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ที่ถึงเส้นชัยและไม่ถึงเส้นชัย มีลักษณะบุคลิกภาพแตกต่างกัน โดยกลุ่มถึงเส้นชัย ได้คะแนนด้านความแข็งแรง ซึ่งวัดภายหลังการแข่งขัน สูงกว่ากลุ่มไม่ถึงเส้นชัยอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ และกลุ่มไม่ถึงเส้นชัยได้คะแนนด้านการแสดงออก ความก้าวร้าว ความซึมเศร้า และ ความโกรธ สูงกว่ากลุ่มถึงเส้นชัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และกลุ่มถึงเส้นชัยวิ่งได้ระยะทาง มากกว่ากลุ่มไม่ถึงเส้นชัยเป็นระยะทาง 20 ไมล์

แซนด์ลิน (Sandlin. 1992 : 108) ศึกษาค้นคว้าเรื่องบุคลิกภาพของนักวิ่งมาราธอน จุดประสงค์เบื้องต้นของการศึกษานี้เพื่อวางแผนในการคัดเลือกนักวิ่งมาราธอน ซึ่งศึกษาโดยใช้ อาสาสมัครในการตอบแบบสอบถาม จำนวน 76 คน พบว่า ผู้ที่เข้าเส้นชัย 33 เปอร์เซนต์แรก ของการแข่งขันเป็นผู้ที่มีความเอนเอียงในการตอบแบบสอบถาม และส่วนมาก จะไม่สะดวก และ นักวิ่งมาราธอนกลุ่มนี้เป็นผู้ที่มีจิตใจเข้มแข็ง มีความเฉลียวฉลาด มีอารมณ์มั่นคง และกระตือรือร้น

แซมโบ (Zambo. 1993 : 53) ศึกษาค้นคว้าเรื่องความแตกต่าง ในการเลือกคุณลักษณะ หานบุคลิกภาพ โดยมีข้อบังคับกฎระเบียบทางด้านศิลปะการต่อสู้ของผู้ฝึกวิชาชีพ จากการวิจัยทาง ด้านจิตวิทยากฎระเบียบของศิลปะการต่อสู้พบว่า การฝึกเป็นสิ่งที่มีความค่า นำปฏิบัติอย่างยิ่ง

จากการศึกษาความแตกต่างในการเลือกบุคลิกลักษณะในจำนวน 112 คน ของสหราชอาณาจักร กังซู โต มู เค็ก ควัน เป็นสโมสรแห่งหนึ่ง que เริ่มต้นด้วยพื้นฐานระหว่างการฝึก และตามด้วยระดับที่สูงขึ้นไปในการฝึกศิลปะการต่อสู้จากสมมุติฐาน พบว่า วิชาชีพอจะมีความก้าวหน้าในการฝึกมากถ้าเริ่มต้นจากขั้นพื้นฐานก่อน และแน่นอนที่สุด คุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งใน 5 อย่างด้วย ลักษณะภายนอกต้องมีความร่าเริง แจ่มใส ประกอบด้วย มีบุคลิกน่าเชื่อถือ มีความสุขุมรอบคอบ ผลจากการวิจัยจากแบบทดสอบ เอ็น อี โอ พีไอ-อาร์ (NEO-PI-R) มีข้อเสนอแนะของผู้ฝึกวิชาชีพนั้นว่า เริ่มต้นการฝึกจากขั้นพื้นฐาน ก่อนจะได้ผลสำเร็จและมีความสมบูรณ์แข็งแรง คือจากข้อมูลข้อเสนอแนะในอนาคตพบว่า การเล่นเป็นกลุ่มจะช่วยลดความเครียด ทำให้เกิดความอบอุ่น และการบังคับตนเองให้มีกฎเกณฑ์เพิ่มมากขึ้นภายในกลุ่ม จากการวิจัยพบว่า การเล่นเป็นทีมจะทำให้ได้รับความรู้และมีสุขภาพดี

งานวิจัยในประเทศไทย

กนกวลี เสริมพงศ์ (2524 : 52 -54) ศึกษาค้นคว้า เรื่องลักษณะบุคลิกภาพและลักษณะความสนใจทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการได้เข้าร่วมให้คำปรึกษาโดยใช้แบบทดสอบอีพีพีเอส (EPPS) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อศึกษาการเข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม มีอิทธิพลหรือไม่ต่อการเปลี่ยนลักษณะบุคลิกภาพ และความสนใจทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสายน้ำผึ้ง ปีการศึกษา 2521 ในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 8 คน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะบุคลิกภาพ ก่อนการปรึกษาและหลังการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น และในด้านการไม่ตรีสัมพันธ์ และความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในอาชีพด้านงานนอกสำนักงานและงานวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น

การุณี สุหร่าย (2521 : 72-78) ศึกษาค้นคว้าเรื่องความสัมพันธ์ ระหว่างระดับการเกิดและบุคลิกภาพของวัยรุ่นใหม่ โดยใช้แบบทดสอบอีพีพีเอส (EPPS) เพื่อศึกษาลักษณะบุคลิกภาพของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เป็นลูกคนโต คนกลาง และคนสุดท้าย ว่าแตกต่าง หรือคล้ายคลึงกันเพียงใด กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยลูกคนโต 76 คน คนกลาง 97 คน และลูกคนสุดท้าย 60 คน จากครอบครัวซึ่งมีจำนวนพี่น้อง 3 - 5 คน ซึ่งกำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกคณะของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2521 ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่เป็นลูกคนโต คนกลาง และคนสุดท้าย มีลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05

นิสิตหญิง มีลักษณะทางบุคลิกภาพด้านความต้องการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
 นิสิตหญิง มีลักษณะทางบุคลิกภาพ ด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น ความต้องการไมตรีสัมพันธ์
 ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ความต้องการขอความช่วยเหลือ และความต้องการ
 เปลี่ยนแปลงสูงกว่านิสิตชาย แต่มีความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น และความต้องการคบเพื่อน
 ต่างเพศต่ำกว่านิสิตชาย

บุษยา ม่วงประเสริฐ (2535 : 1) ศึกษาค้นคว้าเรื่องการศึกษาบุคลิกภาพของนิสิต
 ปริญญาตรี โดยการเปรียบเทียบความต้องการของบุคลิกภาพทั้ง 15 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตที่มีเพศแตกต่างกันในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และ
 คณะศึกษาศาสตร์ มีบุคลิกภาพแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ ทั้ง 15 ด้าน คือ ด้านสัมฤทธิ์ผล ด้านการ
 เป็นผู้ตาม ด้านความเป็นระเบียบ ด้านการแสดงออก ด้านการพึ่งพาตนเอง ด้านการผูกไมตรีกับ
 ผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น
 ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ และด้านการก้าวร้าว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ความแตกต่างของบุคลิกภาพ ของนิสิตชั้นปีที่ 1,2,3 และชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์
 และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มีบุคลิกภาพแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ ทั้ง
 15 ด้าน คือ ด้านสัมฤทธิ์ผล ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านความเป็นระเบียบ ด้านการแสดงออกด้านการ
 พึ่งพาตนเอง ด้านการผูกไมตรีกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ด้านการขอความช่วยเหลือ
 ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการยอมรับโทษ ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านการเปลี่ยนแปลง
 ด้านความอดทน ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ และด้านการก้าวร้าว มีความแตกต่างกันอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 และ .05

3. เปรียบเทียบคะแนนของบุคลิกภาพ นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์
 คณะวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ ระดับชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มีบุคลิกภาพแตกต่างกันในด้าน
 ต่าง ๆ ทั้ง 15 ด้าน คือ ด้านสัมฤทธิ์ผล ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านความเป็นระเบียบ ด้านการ
 แสดงออก ด้านการพึ่งพาตนเอง ด้านการผูกไมตรีกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ด้านการ
 ขอความช่วยเหลือ ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการยอมรับโทษ ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น
 ด้านการเปลี่ยนแปลง ด้านความอดทน ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ และด้านการก้าวร้าวมี
 ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 และ .05

คณิงนุช สุดไชยา (2540 : 98) ได้ทำการศึกษาวิจัยจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ
 บุคลิกภาพ ทั้ง 15 ด้าน คือ ด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านความเป็นระเบียบ ด้านการ
 แสดงออก ด้านการพึ่งพาตนเอง ด้านการมีไมตรีสัมพันธ์ ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ด้านการ

ขอความช่วยเหลือ ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการยอมรับผิด ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านการเปลี่ยนแปลง ด้านความอดทน ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการก้าวร้าวของนิสิตปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีเพศ ชั้นปีแตกต่างกัน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น ที่มีความเชื่อมั่นร้อยละ 98 ของยามาเน่ จำนวน 418 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบบุคลิกภาพอีพีพีเอส (EPPS) และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทดสอบ ความแตกต่างระหว่างเพศ โดยใช้การทดสอบค่า (t - test) ความแตกต่างระหว่างชั้นปีโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่าง จะทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe Method)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตทั้งชายและหญิง มีบุคลิกภาพเหมือนกันด้านสัมฤทธิ์ผล ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการเป็นระเบียบ ด้านการแสดงออก ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการยอมรับโทษและด้านความก้าวร้าว ส่วนด้านการพึ่งพาตนเอง ด้านการผูกมิตรกับผู้อื่น ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการเปลี่ยนแปลง ด้านการอดทนและ ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นิสิตชายที่เรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1,2,3 และชั้นปีที่ 4 มีบุคลิกภาพเหมือนกันด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการแสดงออก ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ด้านการผูกมิตรกับผู้อื่น ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านการเปลี่ยนแปลงและด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ส่วนด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการแสดงออก ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านการอดทนและด้านการก้าวร้าว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นิสิตหญิงที่เรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1,2,3 และชั้นปีที่ 4 มีบุคลิกภาพเหมือนกันด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการแสดงออก ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการอดทนและด้านการก้าวร้าว ส่วนด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการเป็นระเบียบ ด้านการพึ่งพาตนเอง ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการยอมรับโทษ ด้านการเปลี่ยนแปลงและด้านการคบเพื่อนต่างเพศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ราตรี ฤทธิสาร (2523 : 62-64) ศึกษาค้นคว้าเรื่องบุคลิกภาพกับพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นสตรีในเขตการศึกษา 6 โดยใช้แบบทดสอบ อีพีพีเอส (EPPS) เป็นเครื่องมือศึกษาบุคลิกภาพกับพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นสตรี ในเขตการศึกษา 6 ผลการวิจัย

พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นสตรีที่ทำหน้าที่เป็นผู้นำมีลักษณะบุคลิกภาพ เรียงจากมากไปหาน้อย คือ ความอดทน ความมีน้ำใจ ความเป็นระเบียบ การรู้สำนึก การมีไมตรีสัมพันธ์ ความเป็นอิสระ การมีอำนาจ การแสดงออก การช่วยเหลือผู้อื่น การก้าวร้าวและรุกราน และการคบเพื่อนต่างเพศ

สุเมธ อัมพันลำ (2531 : 34-35) ศึกษาค้นคว้า เรื่องการเปรียบเทียบ บุคลิกภาพของ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาดีเด่นกับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาทั่วไปโดยใช้แบบทดสอบ อีพีพีเอส เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2526 ถึง 2,530 จำนวน 80 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้บริหารดีเด่น ส่วนบุคลิกภาพด้านการมีใจกว้าง มีความรักและ ศรัทธาในอาชีพครู การเป็นผู้นำ ความเสียสละ ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ การมีใจกว้าง ความอดทน ความซื่อสัตย์ ทั้งสองกลุ่มมีบุคลิกภาพไม่แตกต่างกัน

พระดา สุริยคุณ (2535 :101 -105) ศึกษาค้นคว้าเรื่องการศึกษา กับการเปลี่ยนแปลง บุคลิกภาพของทหารกองประจำการ กองทัพภาคที่ 3 โดยใช้แบบทดสอบ อีพีพีเอส เป็นเครื่องมือ โดยมุ่งศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของทหารกองประจำการ 15 ด้าน คือ ด้านสัมฤทธิ์ผล ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านความเป็นระเบียบ ด้านการแสดงออก ด้านการพึ่งพาตนเองด้านการมี ไมตรีสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ด้านการต้องการการเปลี่ยนแปลง ด้านความ อดทน ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านความก้าวร้าว โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือทหารกองประจำการ รุ่นที่ 1/2534 ที่สังกัดอยู่ในหน่วยต่าง ๆ ในพื้นที่กองทัพภาคที่ 3 จังหวัด พิษณุโลก จำนวน 300 คน ให้กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาก่อนแบบทดสอบ อีพีพีเอส ก่อน และหลังการฝึกศึกษาเบื้องต้นทั่วไป สำหรับทหารใหม่ ในการทดสอบภายหลังการฝึกศึกษา ได้ทำการทดสอบภายหลังการฝึกศึกษา แล้วทั้งสิ้น 2 สัปดาห์ จากการฝึกทั้งหมดเป็นเวลา 7 สัปดาห์ ทำการทดสอบค่าที (t - test) ผลการวิจัยพบว่าทหารกองประจำการ ที่เข้ารับการศึกษิตตามหลักสูตรการฝึกทหารใหม่เบื้องต้น ทั่วไป มีการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ดังนี้ คือ บุคลิกภาพด้านความเป็นระเบียบ ด้านความอดทน ด้านความต้องการเปลี่ยนแปลง ด้านการ เข้าใจตนเองและผู้อื่น ด้านการขอความช่วยเหลือ และด้านการต้องการพึ่งตนเอง เป็นไปในทางที่ เพิ่มขึ้น ส่วนด้านการต้องการก้าวร้าวรุกราน และด้านการช่วยเหลือผู้อื่น เป็นไปในเชิงนิเสธ ส่วนการจัดอันดับของบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ พบว่า บุคลิกภาพด้านความอดทน ด้านความเป็น ระเบียบ ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ถูกจัดอยู่ในอันดับต้น ๆ ส่วนบุคลิกภาพด้านการแสดง ออกถูกจัดอยู่ในอันดับสุดท้าย

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลที่แสดงพฤติกรรมออกมา ทั้งลักษณะภายนอกที่มองเห็น และลักษณะภายใน ที่แสดงออกทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และจิตใจ ถือว่าเป็นบุคลิกภาพทั้งสิ้น การเดิน การวิ่ง รวมถึงการแต่งกาย ก็ถือว่าเป็นบุคลิกภาพ ส่วนหนึ่งของบุคคลเช่นกัน

สมมติฐานในการศึกษา

บุคลิกภาพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย แตกต่างกันตามเพศ ความเป็นนักกีฬา และไม่เป็นนักกีฬา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการศึกษา บุคลิกภาพของนักเรียนที่เป็นนักกีฬา และนักเรียนที่ไม่เป็นนักกีฬา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนขนาดกลาง จังหวัดปทุมธานี มีขั้นตอนและวิธีการวิจัยดังต่อไปนี้

แหล่งข้อมูลและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนขนาดกลาง จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2541

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนขนาดกลาง จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2541 โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังนี้

1. โรงเรียนขนาดกลางในจังหวัดปทุมธานี ที่มีอยู่ใน 7 อำเภอ มีจำนวนโรงเรียนขนาดกลาง 6 โรงเรียน อำเภอละ 1 โรงเรียน
2. หาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ 33 เปอร์เซ็นต์ของประชากรทั้งหมด 1,093 คน จะได้กลุ่มตัวอย่าง 360 คน
3. สุ่มกลุ่มตัวอย่างนักเรียนแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากแต่ละโรงเรียน ๆ ละ 60 คน โดยแยกกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้
 - 3.1 กลุ่มนักเรียนชาย ที่เป็นนักกีฬา ได้จำนวน 15 คน
 - 3.2 กลุ่มนักเรียนชายที่ไม่เป็นนักกีฬา ได้จำนวน 15 คน
 - 3.3 กลุ่มนักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬา ได้จำนวน 15 คน
 - 3.4 กลุ่มนักเรียนหญิงที่ไม่เป็นนักกีฬา ได้จำนวน 15 คน
4. รวมเลือกกลุ่มตัวอย่างตามข้อ 3 ทั้ง 6 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้
 - 4.1 กลุ่มนักเรียนชาย ที่เป็นนักกีฬา ได้จำนวน 90 คน
 - 4.2 กลุ่มนักเรียนชายที่ไม่เป็นนักกีฬา ได้จำนวน 90 คน
 - 4.3 กลุ่มนักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬา ได้จำนวน 90 คน
 - 4.4 กลุ่มนักเรียนหญิงที่ไม่เป็นนักกีฬา ได้จำนวน 90 คน

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มประชากร โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนขนาดกลาง จังหวัดปทุมธานี

อำเภอ	โรงเรียน	ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4						ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5						ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6					
		ชาย (คน)	นักกีฬา (คน)	ไม่เป็นนัก กีฬา(คน)	หญิง (คน)	นักกีฬา (คน)	ไม่เป็นนัก กีฬา(คน)	ชาย (คน)	นักกีฬา (คน)	ไม่เป็นนัก กีฬา(คน)	หญิง (คน)	นักกีฬา (คน)	ไม่เป็นนัก กีฬา(คน)	ชาย (คน)	นักกีฬา (คน)	ไม่เป็นนัก กีฬา(คน)	หญิง (คน)	นักกีฬา (คน)	ไม่เป็นนัก กีฬา(คน)
อ.เมือง	ร.ร.ปทุมธานี "นันทบุรี"	28			26			26			20			13			10		
อ.หนองเสือ	ร.ร.หนองเสือ วิทยาคม	43			65			41			47			37			31		
อ.คลองหลวง	ร.ร.มัธยมวัดหัตถสาร	53			43			27			60			25			28		
อ.ลาดหลุม แก้ว	ร.ร.บัวแก้วเกษร	36			48			15			26			23			24		
อ.ลำลูกกา	ร.ร.ลำลูกกา	26			25			39			47			27			40		
อ.สามโคก	ร.ร.ชัยสิทธิ์वास "พัฒนสายบัวรุ่ง"	13			12			23			23			16			7		
อ.ธัญบุรี																			
	รวม	199			219			171			223			141			140		

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี

อำเภอ	โรงเรียน	ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4						ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5						ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6					
		ชาย (คน)	นักกีฬา (คน)	หญิง (คน)	ไม่เป็นนัก กีฬา(คน)	นักกีฬา (คน)	ไม่เป็นนัก กีฬา(คน)	ชาย (คน)	นักกีฬา (คน)	หญิง (คน)	ไม่เป็นนัก กีฬา(คน)	นักกีฬา (คน)	ไม่เป็นนัก กีฬา(คน)	ชาย (คน)	นักกีฬา (คน)	หญิง (คน)	ไม่เป็นนัก กีฬา(คน)	นักกีฬา (คน)	ไม่เป็นนัก กีฬา(คน)
อ.เมือง	ร.ร.ปทุมธานี "นันทมณี"	28	2	5	26	1	5	26	8	5	20	9	5	13	5	10	5	5	5
อ.หนองเสือ	ร.ร.หนองเสือ วิทยาคม	43	3	5	65	1	5	41	7	5	47	10	5	37	5	31	4	5	5
อ.คลองหลวง	ร.ร.มัธยมวัดหัดสาร	53	3	5	43	-	5	27	6	5	60	10	5	25	6	28	5	5	5
อ.ลาดหลุม แก้ว	ร.ร.บัวแก้วเกษร	36	3	5	48	1	5	15	3	5	26	7	5	23	9	24	7	5	5
อ.ลำลูกกา	ร.ร.ลำลูกกา	26	1	5	25	2	5	39	10	5	47	5	5	27	4	40	8	5	5
อ.สามโคก	ร.ร.ชัยสิทธิ์वास "พัฒนสายบำรุง"	13	1	5	12	4	5	23	10	5	23	8	5	16	4	7	3	5	5
อ.ธัญบุรี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	รวม	199	13	30	219	9	30	171	44	30	223	49	30	141	33	140	32	30	30

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ อีพีพีเอส (EPPS) สร้างขึ้นโดย เอ็ดเวิร์ดส์ (Edwards) จากทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (Murray) และนักวิจัยคนอื่น ๆ ซึ่งละออ พงษ์พานิช นักจิตวิทยาประจำโรงพยาบาล พระมงกุฎเกล้าได้แปลและดัดแปลงมาใช้

คุณภาพของแบบทดสอบ

ละออ พงษ์พานิช (2512 : 17-18) ได้นำแบบทดสอบนี้ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นครูในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ค่าความเชื่อมั่นของบุคลิกภาพ ด้านความต้องการแต่ละด้าน ระหว่าง 0.62 - 0.98 บุญส่ง นิลแก้ว และวิไลวรรณ ยามาลี (บุษยา ม่วงประเสริฐ. 2535 : 31 ; อ้างอิงมาจาก บุญส่ง นิลแก้ว และวิไลวรรณ ยามาลี. 2532 : 78) ได้นำแบบทดสอบอีพีพีเอส (EPPS) ไปหาค่าความเที่ยงตรง อยู่ระหว่าง 0.02 - 0.64 และค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.55 - 0.87

วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษารายละเอียด วิธีการใช้และการแปลความหมายของแบบทดสอบและนำแบบทดสอบไปใช้และฝึกการตรวจนับให้คะแนน
2. นำแบบทดสอบนั้นไปจัดพิมพ์ให้เรียบร้อย
3. ขอลงหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนขนาดกลาง จังหวัดปทุมธานี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
4. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปให้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนขนาดกลาง จังหวัดปทุมธานี ตามวันเวลานัดหมายและเก็บแบบทดสอบนั้นด้วยตนเอง
5. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1 - 4 ของเดือนมิถุนายน 2541 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อ 1 - 55

ส่วนที่ 2 ข้อ 56 - 110

ส่วนที่ 3 ข้อ 111 - 166

ส่วนที่ 4 ข้อ 167 - 225

6. นำแบบสอบถามแต่ละส่วนที่ได้แบ่งไว้ไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม โดยตอบแบบสอบถามส่วนละ 1 สัปดาห์ จำนวน 4 สัปดาห์

7. นำแบบทดสอบที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

8. เมื่อได้คะแนนแต่ละด้านแล้ว ทำการแบ่งช่วงคะแนนเพื่อแบ่งระดับของคะแนนเป็น 5 ระดับ โดยวิธี คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด ซึ่งมีช่วงคะแนนทั้ง 5 ระดับมีดังนี้

จำนวนช่วงคะแนน

- 8.1 สูงมาก มีช่วงคะแนนอยู่ที่ 25 คะแนนขึ้นไป
- 8.2 สูง มีช่วงคะแนนอยู่ที่ 20-24 คะแนน
- 8.3 ปานกลาง มีช่วงคะแนนอยู่ที่ 13-19 คะแนน
- 8.4 ต่ำ มีช่วงคะแนนอยู่ที่ 7-12 คะแนน
- 8.5 ต่ำมาก มีช่วงคะแนนอยู่ที่ 6 คะแนนลงมา

วิธีจัดการกับข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำคะแนนจากการตอบแบบทดสอบเพื่อหาค่าตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนบุคลิกภาพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เป็นและไม่เป็นนักกีฬา
2. เปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยบุคลิกภาพตามเพศ โดยใช้สถิติที่ (t - test for Independent Sample) ที่ระดับนัยสำคัญ .05
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยบุคลิกภาพ ระหว่างนักเรียนชาย ที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา โดยใช้สถิติที่ (t - test for Independent Sample) ที่ระดับนัยสำคัญ .05
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยบุคลิกภาพ ระหว่างนักเรียนหญิง ที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา โดยใช้สถิติที่ (t - test for Independent Sample) ที่ระดับนัยสำคัญ .05
5. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยบุคลิกภาพ ระหว่างนักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา โดยใช้สถิติที่ (t - test for Independent Sample) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์แปลผล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย ของการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบที (t - Distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบเอฟ (F - Distribution)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนบุคลิกภาพ
แต่ละด้านระหว่างนักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา

บุคลิกภาพ (ด้าน)	เป็นนักกีฬา						ไม่เป็นนักกีฬา					
	ชาย			หญิง			ชาย			หญิง		
	ผลรวม คะแนน ดิบ	$\bar{X}$	S.D.	ผลรวม คะแนน ดิบ	$\bar{X}$	S.D.	ผลรวม คะแนน ดิบ	$\bar{X}$	S.D.	ผลรวม คะแนน ดิบ	$\bar{X}$	S.D.
1. การสัมฤทธิ์ผล	1194	13.27	3.41	1232	13.69	2.81	1105	12.28	2.72	1223	13.59	3.39
2. การเป็นผู้ตาม	972	10.80	2.89	1053	11.70	2.44	1064	11.82	3.57	1116	12.4	4.20
3. การเป็นระเบียบ	1253	13.92	3.46	1444	16.04	5.52	1359	15.10	3.50	1451	16.13	5.13
4. การแสดงออก	1206	13.40	2.80	1165	12.94	3.34	1279	14.21	2.13	1201	13.34	2.28
5. การพึ่งตนเอง	1302	14.47	2.86	1157	12.86	4.25	1184	13.16	3.98	1122	12.47	4.19
6. การผูกมิตรไมตรีกับผู้อื่น	1270	14.11	3.47	1338	14.87	3.19	1300	14.44	3.31	1265	14.06	3.20
7. การเข้าใจตนเองกับผู้อื่น	1543	17.14	3.79	1587	17.63	3.31	1455	16.17	3.42	1651	18.34	3.91
8. การขอความช่วยเหลือ	1230	13.67	4.54	1517	16.86	7.03	1400	15.56	3.19	1410	15.67	4.28
9. การมีอำนาจเหนือผู้อื่น	1292	14.36	3.18	1002	11.13	8.34	1155	12.83	3.34	1138	12.64	4.53
10. การยอมรับโทษ	1471	16.34	6.00	1466	16.29	3.05	1349	14.99	3.06	1419	15.77	3.87
11. การช่วยเหลือผู้อื่น	1472	16.36	6.57	1682	18.69	3.85	1414	15.71	3.29	1691	18.79	4.08
12. การเปลี่ยนแปลง	1086	12.07	4.34	1077	11.97	5.69	1188	13.2	3.83	1039	11.54	4.86
13. ความอดทน	1534	17.04	3.01	1623	18.03	4.16	1419	15.77	4.05	1654	18.28	5.98
14. การคบเพื่อนต่างเพศ	1073	11.92	5.37	368	4.09	3.29	1088	12.09	5.41	480	5.34	4.69
15. การก้าวร้าว	1099	12.21	3.57	1196	13.29	2.93	1085	12.06	3.61	1034	11.49	3.43
รวม	18997	14.07	3.95	18907	14.01	4.21	18844	13.96	3.49	18894	14.00	4.13

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชายที่เป็นนักกีฬา มีคะแนนบุคลิกภาพเรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านการเข้าใจตนเองกับผู้อื่น ด้านความอดทน ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านการยอมรับโทษ ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการผูกมิตรไมตรีกับผู้อื่น ด้านการเป็น

ระเบียบ ด้านขอความช่วยเหลือ ด้านการแสดงออก ด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการก้าวร้าว ด้านการเปลี่ยนแปลง ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการเป็นผู้ตาม มีค่าเท่ากับ 17.14, 17.04, 16.36, 16.34, 14.47, 14.36, 14.11, 13.92, 13.67, 13.40, 13.27, 12.21, 12.07, 11.92 และ 10.80 ตามลำดับ และเมื่อรวมทุกด้านแล้ว นักเรียนชายที่เป็นนักกีฬา มีคะแนนรวม 18997 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 14.07 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3.95

นักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬา มีคะแนนบุคลิกภาพเรียง ตามลำดับดังนี้ ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านความอดทน ด้านการเข้าใจตนเองกับผู้อื่น ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการยอมรับโทษ ด้านการเป็นระเบียบ ด้านการผูกมิตรไมตรีกับผู้อื่น ด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการก้าวร้าว ด้านการแสดงออก ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการเปลี่ยนแปลง ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ มีค่าเท่ากับ 18.69, 18.03, 17.63, 16.86, 16.29, 16.04, 14.87, 13.69, 13.29, 12.94, 12.86, 11.97, 11.70, 11.13 และ 4.09 ตามลำดับ และเมื่อรวมทุกด้านแล้ว นักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬา มีคะแนนรวม 18907 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 14.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 4.21

นักเรียนชายที่ไม่เป็นนักกีฬา มีบุคลิกภาพเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการเข้าใจตนเองกับผู้อื่น ด้านความอดทน ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการเป็นระเบียบ ด้านการยอมรับโทษ ด้านการผูกมิตรไมตรีกับผู้อื่น ด้านการแสดงออก ด้านการเปลี่ยนแปลง ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการก้าวร้าว ด้านการเป็นผู้ตาม มีค่าเท่ากับ 16.17, 15.77, 15.71, 15.56, 15.10, 14.99, 14.44, 14.21, 13.20, 13.16, 12.83, 12.28, 12.09, 12.06, 11.82 ตามลำดับ และเมื่อรวมทุกด้านแล้ว นักเรียนชายที่ไม่เป็นนักกีฬา มีคะแนนรวม 18844 คะแนน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 13.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3.49

นักเรียนหญิงที่ไม่เป็นนักกีฬา มีบุคลิกภาพเรียงลำดับดังนี้ ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านความอดทน ด้านการเข้าใจตนเองกับผู้อื่น ด้านการเป็นระเบียบ การยอมรับโทษ ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการผูกมิตรไมตรีกับผู้อื่น ด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการแสดงออกด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการเปลี่ยนแปลง ด้านการก้าวร้าว ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ มีค่าเท่ากับ 18.79, 18.28, 18.34, 16.13, 15.77, 15.67, 14.06, 13.59, 13.34, 12.64, 12.47, 12.40, 11.54, 11.49, 5.34 ตามลำดับ และเมื่อรวมทุกด้านแล้ว นักเรียนหญิงที่ไม่เป็นนักกีฬา มีคะแนนรวม 18894 คะแนน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 14.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 4.13

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของคะแนนบุคลิกภาพแต่ละด้าน
จำแนกตามเพศ

บุคลิกภาพ (ด้าน)	นักเรียนชาย			นักเรียนหญิง			t
	ผลรวม คะแนนดิบ	$\bar{X}$	S.D.	ผลรวม คะแนนดิบ	$\bar{X}$	S.D.	
1. การสัมฤทธิ์ผล	2299	12.77	3.11	2455	13.64	3.11	-2.64*
2. การเป็นผู้ตาม	2036	11.31	3.28	2169	12.05	3.44	-2.08*
3. การเป็นระเบียบ	2612	14.51	3.52	2895	16.09	5.31	-3.32*
4. การแสดงออก	2485	13.80	2.52	2366	13.14	3.08	2.33*
5. การพึ่งตนเอง	2486	13.81	3.52	2279	12.46	4.22	2.81*
6. การผูกมิตรไมตรีกับผู้อื่น	2570	14.28	3.38	2603	14.46	3.21	-.53
7. การเข้าใจตนเองกับผู้อื่น	2998	16.66	3.63	3238	17.84	3.62	-3.10*
8. การขอความช่วยเหลือ	2630	14.61	4.03	2927	16.27	5.88	-3.73*
9. การมีอำนาจเหนือผู้อื่น	2447	13.44	3.38	2140	11.94	6.70	2.07*
10. การยอมรับโทษ	2820	15.17	4.80	2885	16.03	3.48	-.82
11. การช่วยเหลือผู้อื่น	2886	15.14	5.20	3373	18.59	3.96	-4.54*
12. การเปลี่ยนแปลง	2274	12.78	4.10	2116	11.76	5.29	1.26
13. ความอดทน	2953	16.33	3.60	3277	18.26	5.16	-4.11*
14. การคบเพื่อนต่างเพศ	2161	12.01	5.38	848	4.72	4.09	14.88
15. การก้าวร้าว	2184	12.13	3.58	2230	12.39	3.31	-.70
รวม	37841	14.02	3.80	37801	14.00	4.26	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05 \alpha} = 1.960$)

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า บุคลิกภาพของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านการ
สัมฤทธิ์ผล ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการเป็นระเบียบ ด้านการแสดงออก ด้านการพึ่งตนเอง
ด้านการเข้าใจตนเองกับผู้อื่น ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการ
ช่วยเหลือผู้อื่น ด้านความอดทน ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 โดยด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการเป็นระเบียบ ด้านการเข้าใจตนเอง

กับผู้อื่น ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านความอดทน นักเรียนหญิงจะมีคะแนนสูงกว่านักเรียนชาย ส่วนด้านการแสดงออก ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ นักเรียนชายจะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนหญิง และเมื่อรวมทุกด้านแล้ว นักเรียนชายมีคะแนนรวม 37841 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 14.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3.80 และนักเรียนหญิงมีคะแนนรวม 37801 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 14.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.26

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพแต่ละด้าน
ระหว่างนักเรียนชายที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา

บุคลิกภาพ (ด้าน)	นักเรียนชาย เป็นนักกีฬา			นักเรียนชาย ที่ไม่เป็นนักกีฬา			t
	ผลรวม คะแนนดิบ	$\bar{X}$	S.D.	ผลรวม คะแนนดิบ	$\bar{X}$	S.D.	
1. การสัมฤทธิ์ผล	1194	13.27	3.41	1105	12.28	2.72	2.15*
2. การเป็นผู้ตาม	972	10.80	2.89	1064	11.82	3.57	-2.11*
3. การเป็นระเบียบ	1253	13.92	3.46	1359	15.10	3.50	-2.27*
4. การแสดงออก	1206	13.40	2.80	1279	14.21	2.13	-2.19*
5. การพึ่งตนเอง	1302	14.47	2.86	1184	13.16	3.98	2.54*
6. การผูกมิตรไมตรีกับผู้อื่น	1270	14.11	3.47	1300	14.44	3.31	-.66
7. การเข้าใจตนเองกับผู้อื่น	1543	17.14	3.79	1455	16.17	3.42	1.82
8. การขอความช่วยเหลือ	1230	13.67	4.54	1400	15.56	3.19	-3.23*
9. การมีอำนาจเหนือผู้อื่น	1292	14.36	3.18	1155	12.83	3.34	3.75*
10. การยอมรับโทษ	1471	16.34	6.00	1349	14.99	3.06	1.91
11. การช่วยเหลือผู้อื่น	1472	16.36	6.57	1414	15.71	3.29	.95
12. การเปลี่ยนแปลง	1086	12.07	4.34	1188	13.20	3.83	-1.37
13. ความอดทน	1534	17.04	3.01	1419	15.77	4.05	2.11*
14. การคบเพื่อนต่างเพศ	1073	11.92	5.37	1088	12.09	5.41	-.21
15. การก้าวร้าว	1099	12.21	3.57	1085	12.06	3.61	.29
รวม	18997	14.07	3.95	18844	13.96	3.49	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05 \alpha} = 1.960$)

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า บุคลิกภาพของนักเรียนชายที่เป็นนักกีฬาและ
ไม่เป็นนักกีฬา ด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการเป็นระเบียบ ด้านการแสดงออก
ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านความอดทน

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านความอดทน นักเรียนชายที่เป็นนักกีฬาจะมีคะแนนสูงกว่า นักเรียนชายที่ไม่เป็นนักกีฬา ส่วนด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการเป็นระเบียบ ด้านการแสดงออก ด้านการขอความช่วยเหลือ นักเรียนชายที่ไม่เป็นนักกีฬา จะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชายที่เป็นนักกีฬา และเมื่อรวมทุกด้านแล้ว นักเรียนชายที่เป็นนักกีฬามีคะแนนรวม 18997 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 14.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3.95 และนักเรียนชายที่ไม่เป็นนักกีฬา มีคะแนนรวม 18844 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 13.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3.49

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพแต่ละด้าน
ระหว่างนักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬา และไม่เป็นนักกีฬา

บุคลิกภาพ (ด้าน)	นักเรียนหญิง เป็นนักกีฬา			นักเรียนหญิง ที่ไม่เป็นนักกีฬา			t
	ผลรวม คะแนนดิบ	$\bar{X}$	S.D.	ผลรวม คะแนนดิบ	$\bar{X}$	S.D.	
1. การสัมฤทธิ์ผล	1232	13.69	2.82	1223	13.59	3.40	.22
2. การเป็นผู้ตาม	1053	11.70	2.43	1116	12.40	4.20	-1.37
3. การเป็นระเบียบ	1444	16.04	5.52	1451	16.13	5.13	-.11
4. การแสดงออก	1165	12.94	3.34	1201	13.34	2.82	-.87
5. การพึ่งตนเอง	1157	12.86	4.25	1122	12.47	4.19	.62
6. การผูกมิตรไมตรีกับผู้อื่น	1338	14.87	3.19	1265	14.06	3.20	1.70
7. การเข้าใจตนเองกับผู้อื่น	1587	17.63	3.32	1651	18.34	3.19	-.76
8. การขอความช่วยเหลือ	1517	16.86	7.03	1410	15.67	4.28	2.13*
9. การมีอำนาจเหนือผู้อื่น	1002	11.13	8.34	1138	12.64	4.53	-.71
10. การยอมรับโทษ	1466	16.29	3.05	1419	15.77	3.87	1.01
11. การช่วยเหลือผู้อื่น	1682	18.69	3.85	1691	18.79	4.08	-.68
12. การเปลี่ยนแปลง	1077	11.97	5.69	1039	11.54	4.86	.79
13. ความอดทน	1623	18.03	4.16	1654	18.28	5.99	-1.10
14. การคบเพื่อนต่างเพศ	368	4.09	3.29	480	5.34	4.69	-2.08*
15. การก้าวร้าว	1196	13.29	2.94	1034	11.49	3.43	3.79*
รวม	18907	14.01	4.21	18894	14.00	4.13	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05} \alpha = 1.960$)

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าบุคลิกภาพของนักเรียนหญิง ที่เป็นนักกีฬากับไม่เป็นนักกีฬา
ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการก้าวร้าว แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการก้าวร้าว นักเรียนหญิง

ที่เป็นนักกีฬา จะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนหญิงที่ไม่เป็นนักกีฬา ส่วนด้านการคบเพื่อน
 ต่างเพศ นักเรียนหญิงที่ไม่เป็นนักกีฬา จะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬาและ
 เมื่อรวมทุกด้านแล้ว นักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬามีคะแนนรวม 18907 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 14.01
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 4.21 และ นักเรียนหญิงที่ไม่เป็นนักกีฬา มีคะแนนรวม
 18894 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 14.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 4.13

ตาราง 7 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพแต่ละด้าน
ระหว่างนักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา

บุคลิกภาพ (ด้าน)	นักเรียน เป็นนักกีฬา			นักเรียน ที่ไม่เป็นนักกีฬา			t
	ผลรวม คะแนนดิบ	$\bar{X}$	S.D.	ผลรวม คะแนนดิบ	$\bar{X}$	S.D.	
1. การสัมฤทธิ์ผล	2426	13.48	3.13	2328	12.93	3.14	1.65
2. การเป็นผู้ตาม	2025	11.25	2.17	2180	12.11	3.90	-2.43*
3. การเป็นระเบียบ	2697	15.23	4.27	2810	15.62	4.41	-1.32
4. การแสดงออก	2371	13.17	3.08	2480	13.78	2.53	-2.04*
5. การพึ่งตนเอง	2459	13.66	3.70	2306	12.81	4.09	2.07*
6. การผูกมิตรไมตรีกับผู้อื่น	2608	14.49	3.34	2565	14.25	3.25	.69
7. การเข้าใจตนเองกับผู้อื่น	3130	17.39	3.56	3106	17.11	3.78	.73
8. การขอความช่วยเหลือ	2747	15.27	6.21	2810	15.61	3.76	-.04
9. การมีอำนาจเหนือผู้อื่น	2294	12.71	6.41	2293	12.79	3.97	.99
10. การยอมรับโทษ	2937	16.32	4.74	2768	15.38	3.50	2.14*
11. การช่วยเหลือผู้อื่น	3154	17.57	5.44	3105	17.28	3.95	.33
12. การเปลี่ยนแปลง	2163	11.96	5.05	2227	12.37	4.41	-.21
13. ความอดทน	3157	17.56	3.65	3073	16.93	5.30	.29
14. การคบเพื่อนต่างเพศ	1441	7.92	5.93	1568	8.72	6.08	-1.12
15. การก้าวร้าว	2295	12.75	3.30	2119	11.77	3.52	2.72*
รวม	37904	14.04	4.27	37738	13.98	3.97	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05 \alpha} = 1.960$)

ตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า บุคลิกภาพนักเรียนที่เป็นนักกีฬากับนักเรียน ที่ไม่เป็นนักกีฬา
ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการแสดงออก ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการยอมรับโทษ ด้านการก้าวร้าว

แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านการพึ่งตนเอง ด้านการยอมรับโทษ ด้านการก้าวร้าว นักเรียนที่เป็นนักกีฬา จะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ไม่เป็นนักกีฬา ส่วนด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการแสดงออก นักเรียนที่ไม่เป็นนักกีฬา จะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เป็นนักกีฬา และเมื่อรวมทุกด้านแล้วนักเรียนที่เป็นนักกีฬามีคะแนนรวม 37904 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 14.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.27 และนักเรียนที่ไม่เป็นนักกีฬามีคะแนนรวม 37738 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 13.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3.97

ตาราง 8 แสดงการแบ่งระดับคะแนนบุคลิกภาพโดยรวม ของนักเรียนชายที่เป็นนักกีฬาและ
ไม่เป็นนักกีฬา

นักเรียนชาย	ผลรวมคะแนนดิบ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ระดับคะแนน
เป็นนักกีฬา	18997	14.07	ปานกลาง
ไม่เป็นนักกีฬา	18844	13.96	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า คะแนนบุคลิกภาพโดยรวมของนักเรียนชายที่เป็นนักกีฬา เท่ากับ 18997 คะแนน คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.07 ซึ่งจัดอยู่ในระดับคะแนนปานกลาง และนักเรียนชายที่ไม่เป็นนักกีฬา เท่ากับ 18844 คะแนน คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 13.96 ซึ่งจัดอยู่ในระดับคะแนนปานกลาง

ตาราง 9 แสดงการแบ่งระดับคะแนนบุคลิกภาพโดยรวม ของนักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬาและ
ไม่เป็นนักกีฬา

นักเรียนหญิง	ผลรวมคะแนนดิบ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ระดับคะแนน
เป็นนักกีฬา	18907	14.01	ปานกลาง
ไม่เป็นนักกีฬา	18894	14.00	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า คะแนนบุคลิกภาพโดยรวมของนักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬา
เท่ากับ 18907 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.01 ซึ่งจัดอยู่ในระดับคะแนนปานกลาง และ
นักเรียนหญิงที่ไม่เป็นนักกีฬา เท่ากับ 18894 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.00 ซึ่งจัดอยู่ใน
ระดับคะแนนปานกลาง

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบบุคลิกภาพ ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพ ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี

✓ วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี ประจำปีการศึกษา 2541 จำนวน 360 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืนมา จำนวน 360 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

✓ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ใช้แบบสอบถาม อีพีพีเอส (EPPS) ซึ่งละออ พงษ์พานิช นักจิตวิทยาประจำโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ได้แปลและดัดแปลงแบบทดสอบบุคลิกภาพ 15 ด้านของแอลแลน แอล เอ็ดเวิร์ดส์ (Allen L. Edwards) โดยได้นำทฤษฎีทางบุคลิกภาพของเมอร์เรย์ (Murray) มาเป็นพื้นฐาน ในการสร้างเครื่องมือวัดบุคลิกภาพ มีจำนวน 225 ข้อ แบบทดสอบแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบบุคลิกภาพ อีพีพีเอส (EPPS)

✓ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือ จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนขนาดกลาง จังหวัดปทุมธานี เพื่อขอความร่วมมือ ในการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยทำแบบทดสอบไปให้แก่โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนขนาดกลาง จังหวัดปทุมธานี ตามวันเวลานัดหมาย และเก็บแบบทดสอบด้วยตนเอง
3. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มตั้งแต่ วันที่ 1 มิถุนายน 2541 ถึง 15 กรกฎาคม 2541
4. นำแบบทดสอบที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำผลที่ได้ดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

✓ วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำคะแนนจากการตอบแบบทดสอบเพื่อหาค่าตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนบุคลิกภาพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เป็นและไม่เป็นนักกีฬา
2. เปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยบุคลิกภาพตามเพศ โดยใช้สถิติที่ (t - test for Independent Sample) ที่ระดับนัยสำคัญ .05
3. เปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยบุคลิกภาพระหว่างนักเรียนชาย ที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา โดยใช้สถิติที่ (t - test for Independent Sample)
4. เปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยบุคลิกภาพระหว่างนักเรียนหญิง ที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา โดยใช้สถิติที่ (t - test for Independent Sample)
5. เปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยบุคลิกภาพระหว่างนักเรียน ที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา โดยใช้สถิติที่ (t - test for Independent Sample)

สรุปผลการค้นคว้า

จากการศึกษาบุคลิกภาพทั้ง 15 ด้าน ของนักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา ได้ผล ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของบุคลิกภาพ ทั้ง 15 ด้าน ของนักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา พบว่านักเรียนชายที่เป็นนักกีฬา มีคะแนนบุคลิกภาพ เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการเข้าใจตนเอง กับผู้อื่น ด้านความอดทน ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านการยอมรับโทษ ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการผูกมิตรไมตรีกับผู้อื่น ด้านการเป็นระเบียบ ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการแสดงออก ด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการก้าวร้าว ด้านการเปลี่ยนแปลง ด้านการคบเพื่อน ต่างเพศ ด้านการเป็นผู้ตาม มีค่าเท่ากับ 17.14, 17.04, 16.36, 16.34, 14.47, 14.36, 14.11, 13.92, 13.67, 13.40, 13.27, 12.21, 12.07, 11.92 และ 10.80 ตามลำดับ และเมื่อรวมทุกด้าน แล้ว นักเรียนชายที่เป็นนักกีฬา มีคะแนนรวม 18997 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 14.07 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3.95

นักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬา มีคะแนนบุคลิกภาพ เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านความอดทน ด้านการเข้าใจตนเองกับผู้อื่น ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการยอมรับโทษ ด้านการเป็นระเบียบ ด้านการผูกมิตรไมตรีกับผู้อื่น ด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการก้าวร้าว ด้านการแสดงออก ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการเปลี่ยนแปลง ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ มีค่าเท่ากับ 18.69, 18.03, 17.63, 16.86, 16.29, 16.04, 14.87, 13.69, 13.29, 12.94, 12.86, 11.97, 11.70, 11.13 และ 4.09 ตามลำดับ และเมื่อรวมทุกด้าน แล้ว นักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬา มีคะแนนรวม 18907 คะแนน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 14.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 4.21

นักเรียนชายที่ไม่เป็นนักกีฬา มีบุคลิกภาพเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการเข้าใจตนเองกับผู้อื่น ด้านความอดทน ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการเป็นระเบียบ ด้านการยอมรับโทษ ด้านการผูกมิตรไมตรีกับผู้อื่น ด้านการแสดงออก ด้านการเปลี่ยนแปลง ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการก้าวร้าว ด้านการเป็นผู้ตาม มีค่าเท่ากับ 16.17, 15.77, 15.71, 15.56, 15.10, 14.99, 14.44, 14.21, 13.20, 13.16, 12.83, 12.28, 12.09, 12.06, 11.82 ตามลำดับและเมื่อรวมทุกด้านแล้ว นักเรียนชายที่ไม่เป็นนักกีฬา มีคะแนนรวม 18844 คะแนน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 13.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3.49

นักเรียนหญิงที่ไม่เป็นนักกีฬา มีบุคลิกภาพเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านความอดทน ด้านการเข้าใจตนเองกับผู้อื่น ด้านการเป็นระเบียบ การยอมรับโทษ ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการผูกมิตรไมตรีกับผู้อื่น ด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการแสดงออก ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการเปลี่ยนแปลง ด้านการก้าวร้าว ด้านการคบเพื่อน มีค่าเท่ากับ 18.79, 18.28, 18.34, 16.13, 15.77, 15.67, 14.06, 13.59, 13.34, 12.64, 12.47, 12.40, 11.54, 11.49, 5.34 ตามลำดับ และเมื่อรวมทุกด้านแล้ว นักเรียนหญิงที่ไม่เป็นนักกีฬา มีคะแนนรวม 18894 คะแนน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 14.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 4.13

2. เปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยบุคลิกภาพแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ พบว่า ด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการเป็นระเบียบ ด้านการแสดงออก ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการเข้าใจตนเองกับผู้อื่น ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการยอมรับโทษ ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านความอดทน ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการเป็นระเบียบ ด้านการเข้าใจตนเองกับผู้อื่น ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการยอมรับโทษ ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านความอดทน นักเรียนหญิงจะมีคะแนนสูงกว่านักเรียนชาย ส่วนด้านการแสดงออก ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ นักเรียนชายจะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนหญิง และเมื่อรวมทุกด้านแล้ว นักเรียนชายมีคะแนนรวม 37841 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 14.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3.80 และนักเรียนหญิงมีคะแนนรวม 37801 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 14.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.26

3. เปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพแต่ละด้าน ระหว่างนักเรียนชายที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา พบว่า ด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการเป็นระเบียบ ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านความอดทน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านความอดทน นักเรียนชายที่เป็นนักกีฬา จะมีคะแนนสูงกว่านักเรียนชายที่ไม่เป็นนักกีฬา ส่วนด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการแสดงออก ด้านการขอความช่วยเหลือนักเรียนชายที่ไม่เป็นนักกีฬา จะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชายที่เป็นนักกีฬา และเมื่อรวมทุกด้านแล้ว นักเรียนชายที่เป็นนักกีฬามีคะแนนรวม 188997 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 14.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3.95 และนักเรียนชายที่ไม่เป็นนักกีฬา มีคะแนนรวม 18844 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 13.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3.49

4. เปรียบเทียบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพ แต่ละด้าน ระหว่างนักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา พบว่า ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการก้าวร้าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการก้าวร้าว นักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬา จะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนหญิงที่ไม่เป็นนักกีฬา ส่วนด้านการคบเพื่อนต่างเพศ นักเรียนหญิงที่ไม่เป็นนักกีฬา จะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า นักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬา และเมื่อรวมทุกด้านแล้ว นักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬามีคะแนนรวม 18907 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 14.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 4.21 และนักเรียนหญิงที่ไม่เป็นนักกีฬา มีคะแนนรวม 18894 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 14.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 4.13

5. เปรียบเทียบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยคะแนนบุคลิกภาพ แต่ละด้านระหว่างนักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา พบว่า ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการแสดงออก ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการยอมรับโทษ ด้านการก้าวร้าว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านการพึ่งตนเอง ด้านการยอมรับโทษ ด้านการก้าวร้าว นักเรียนที่เป็นนักกีฬา จะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ไม่เป็นนักกีฬา ส่วนด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการแสดงออกนักเรียนที่ไม่เป็นนักกีฬา จะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เป็นนักกีฬา และเมื่อรวมทุกด้านแล้วนักเรียนที่เป็นนักกีฬามีคะแนนรวม 37904 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 14.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.27 และนักเรียนที่ไม่เป็นนักกีฬามีคะแนนรวม 37738 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 13.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3.97

6. แสดงคะแนนดิบ (รวม) และแบ่งระดับคะแนนนักเรียนชายที่เป็นนักกีฬา และไม่เป็นนักกีฬาพบว่า คะแนนบุคลิกภาพโดยรวมของนักเรียนชายที่เป็นนักกีฬาเท่ากับ 18997 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.07 ซึ่งจัดอยู่ในระดับคะแนนปานกลาง และนักเรียนชายที่ไม่เป็นนักกีฬา เท่ากับ 18844 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 13.96 ซึ่งจัดอยู่ในระดับคะแนนปานกลาง

7. แสดงคะแนนดิบ (รวม) และแบ่งระดับคะแนนนักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬาพบว่า คะแนนบุคลิกภาพโดยรวมของนักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬาเท่ากับ 18907 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.01 ซึ่งจัดอยู่ในระดับคะแนนปานกลาง และนักเรียนหญิงที่ไม่เป็นนักกีฬา เท่ากับ 18894 คะแนน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.00 ซึ่งจัดอยู่ในระดับคะแนนปานกลาง

X อภิปรายผล

1. จากผลของการวิเคราะห์ข้อมูล คะแนนบุคลิกภาพ ของนักเรียนชายที่เป็นนักกีฬา จะเห็นได้ว่าระดับของคะแนนบุคลิกภาพโดยรวมทั้ง 15 ด้าน จัดอยู่ในระดับปานกลาง แต่จะมีบุคลิกภาพอยู่ 4 ด้าน ที่มีคะแนนอยู่ในระดับต้น ๆ คือ ด้านการเข้าใจตนเองกับผู้อื่น ด้านความอดทน ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น และด้านการยอมรับโทษ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า การที่มีบุคลิกภาพดังกล่าวข้างต้นอยู่ในเกณฑ์ที่สูง ก็อันเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน แต่สาเหตุหลักที่ผู้วิจัยเห็นว่ามีส่วนเกี่ยวข้องเป็นอย่างมาก คือ สิ่งแวดล้อม เพราะสภาพของการที่จะต้องอยู่ในกฎระเบียบที่เคร่งครัด ต้องทำงาน (ฝึกซ้อม-แข่งขัน) ร่วมกับผู้อื่น การที่ต้องดูแลตนเอง ทั้งในเรื่องของการเรียนไปพร้อม ๆ กับการเป็นนักกีฬา ทำให้วุฒิภาวะของนักเรียนที่เป็นนักกีฬาจะสูงกว่าเพื่อนนักเรียนในวัยเดียวกัน จึงเห็นได้ว่าอิทธิพลจากการเป็นนักกีฬา มีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องที่มีผลต่อบุคลิกภาพ ดังที่บริชอฟ (Brischof, 1970 : 93-115) ได้ให้เหตุผลที่บุคลิกภาพที่แตกต่างกัน มาจาก 2 สาเหตุใหญ่ ๆ คือ ทางพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ซึ่ง ณ ที่นี้ อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม คือ การเป็นนักกีฬา เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้นักเรียนที่เป็นนักกีฬามีบุคลิกภาพดังกล่าวข้างต้น

ส่วนบุคลิกภาพด้านการเป็นผู้ตามจะมีคะแนนอยู่ในระดับต่ำ อันเนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมเช่นเดียวกัน เพราะการฝึกซ้อมแข่งขัน จะทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง จึงมีลักษณะของผู้นำสูงตามไปด้วย ดังนั้นคะแนนด้านการเป็นผู้ตามจึงต่ำ

2. นักเรียนชายที่ไม่เป็นนักกีฬา จะมีคะแนนบุคลิกภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่มีบุคลิกภาพรายด้าน 3 อันดับแรก คือ ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านความอดทน ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่นักเรียนชายที่ไม่เป็นนักกีฬา มีบุคลิกภาพดังกล่าวข้างต้น เพราะมีสาเหตุมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม คือ การอบรมเลี้ยงดู ซึ่งผู้ชายทุกคนถูกอบรมเลี้ยงดูให้รู้จักพึ่งตนเอง และช่วยเหลือผู้ที่อ่อนแอกว่า ต้องสามารถปกป้องดูแลครอบครัวของตนเองในอนาคตได้ ซึ่งตรงกับทฤษฎีบุคลิกภาพของเมอร์เรย์ (Murray's Theory of Personality) (Brischof, 1970 : 93 -115) ที่ว่าด้วยหลักการที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและแนวความคิด (Role Concept Principle) ว่า การเลือกวางแผนชีวิตในระยะยาวของบุคคล บทบาทในสังคม การดำรงตนตามสถานภาพ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีบทบาท หรือ รูปแบบของการดำเนินชีวิต แตกต่างกันไปตามแต่ที่ตนเองตั้งไว้ ดังนั้นจึงทำให้พฤติกรรมที่แสดงออกทางบุคลิกภาพ แตกต่างไปด้วย

ส่วนบุคลิกภาพรายด้าน 3 อันดับท้าย คือด้านการก้าวร้าว ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการเป็นผู้ตาม มีคะแนนต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในชีวิตประจำวันของพวกนักเรียนชายที่ไม่เป็นนักกีฬา จะใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย เป็นปกติ ไม่มีเหตุการณ์หรือกิจกรรมที่จะต้องมีการกระทบกระทั่งหรือรุนแรงเหมือนพวกนักกีฬา ที่จะต้องประจบอยู่เสมอ จึงทำให้บุคลิกภาพด้านการก้าวร้าว อยู่ในระดับต่ำ ส่วนในด้านการคบเพื่อนต่างเพศ และการเป็นผู้ตามนั้น สาเหตุน่าจะมาจากการเลี้ยงดู สอนจากผู้ปกครอง จะเห็นได้ว่ายังมีผู้ปกครองอีกมากที่จะพยายามสอนให้ลูกหลาน ปฏิบัติตามความคิดของผู้ปกครอง เช่นจะสอนไม่ให้คบเพื่อนต่างเพศในระหว่างเรียน เพราะเกรงว่าจะเสียการเรียน จึงทำให้คะแนนบุคลิกภาพทั้ง 3 ด้านดังกล่าว ปรากฏมาอย่างเห็น

3. นักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬา จะมีบุคลิกภาพโดยรวมจัดอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีบุคลิกภาพ 3 อันดับแรกดังนี้คือ ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านความอดทน และด้านการเข้าใจตนเองกับผู้อื่น ซึ่งได้รับอิทธิพลจากการเป็นนักกีฬา เช่นเดียวกับนักเรียนชาย คือ ในสถานการณ์ของการฝึกซ้อม, แข่งขัน นักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬาต้องมีความอดทน ต่อความเหน็ดเหนื่อยจากการฝึกซ้อมและการแข่งขัน และต้องเข้าใจผู้อื่นซึ่งร่วมทีมเดียวกัน ต้องช่วยเหลือกัน เพื่อให้ทีมประสบความสำเร็จ จึงทำให้มีบุคลิกภาพทั้ง 3 ด้าน โดดเด่น

ส่วนบุคลิกภาพในด้านที่มีคะแนน 3 อันดับท้าย คือ ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการเป็นผู้ตาม จะเห็นได้ว่าบุคลิกภาพด้านการคบเพื่อนต่างเพศ จะมีคะแนนต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากหลายสาเหตุ คือ การไม่มีเวลาบ้าง เพราะต้องฝึกซ้อมอยู่เสมอ ๆ หรือจะเป็นในลักษณะของการที่คะแนนบุคลิกภาพด้านการเป็นผู้ตามต่ำ จึงทำให้มีลักษณะของผู้นำสูง อีกทั้งการแสดงพฤติกรรมที่เชื่อมั่นในตนเองมากเกินไป จนทำให้เพศตรงข้ามไม่กล้าที่จะเข้ามาสนใจหรือมาเกี่ยวข้องกับ ซึ่งทวี ท่อแก้ว (2517 : 102-109) ได้กล่าวไว้ว่า “สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพตั้งแต่เป็นทารกในครรภ์ ผลแห่งการที่บุคคลได้รับจากสิ่งแวดล้อมที่ได้ถูกการสั่งสมมาเรื่อย ๆ เมื่อไปรวมกับสิ่งที่ได้รับมาจากพันธุกรรมแล้ว ย่อมทำให้มีลักษณะที่เป็นของแต่ละคนเด่นชัดขึ้น”

4. นักเรียนหญิงที่ไม่เป็นนักกีฬา จะมีคะแนนบุคลิกภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีบุคลิกภาพรายด้าน 3 อันดับแรก คือ ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง และด้านความอดทน อันได้รับอิทธิพลจากการถูกอบรมเลี้ยงดู ให้เป็นคนที่ยึดหยุ่น ต้องคอยดูแลความเป็นระเบียบของบ้านและสถานที่ ๆ ตนเองเกี่ยวข้องหรืออาศัยอยู่ เพื่อเตรียมตัวที่จะเป็นแม่บ้านที่ดีในอนาคต ที่จะต้องรับภาระการดูแลครอบครัวของตนเอง จึงทำให้คะแนนบุคลิกภาพ

ทั้ง 3 ด้าน ข้างต้นสูง ซึ่งตรงกับทฤษฎีบุคลิกภาพของเมอร์เรย์ (Brischof. 1970 : 93 - 115) ที่ว่า ด้วยหลักการที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและแนวความคิด (Role Concept Principle) ว่า การเลือกวางแผนบทบาทที่จะต้องแสดงในอนาคต มีผลทำให้บุคลิกภาพในปัจจุบัน แสดงออกมดั่งกล่าว

ส่วนบุคลิกภาพรายด้าน 3 อันดับท้าย คือ การคบเพื่อนต่างเพศ การก้าวร้าวและด้านการเปลี่ยนแปลง เพราะนักเรียนหญิงจะมีลักษณะบุคลิกภาพ ที่เป็นบรรทัดฐานเดียวกัน คือ สุภาพเรียบร้อย อ่อนน้อมถ่อมตน เก็บความรู้สึกได้ดี จึงทำให้คะแนนบุคลิกภาพทั้ง 3 ด้านดังกล่าว ออกมดั่งที่เห็น

5. นักเรียนชายที่เป็นนักกีฬาและที่ไม่เป็นนักกีฬา ทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีบุคลิกภาพโดยรวมอยู่ในระดับเดียวกัน คือ ระดับปานกลาง และมีบุคลิกภาพรายด้าน 3 อันดับแรก เหมือนกันคือ ด้านการเข้าใจตนเองกับผู้อื่น ด้านความอดทน และด้านการช่วยเหลือผู้อื่น และมีบุคลิกภาพ 3 อันดับท้าย คือ การเป็นผู้ตาม การคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการก้าวร้าว ทั้งหมดนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นผลเนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก ส่วนพันธุกรรมนั้นก็มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่บ้าง แต่ไม่มากเท่ากับสิ่งแวดล้อม ที่ผู้วิจัยมีความเห็นเช่นนี้ก็เพราะว่า นักเรียนชายทั้งที่เป็นนักกีฬาและไม่นักกีฬานั้น แม้จะมีรายละเอียดของสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน แต่โดยรวมแล้วก็คล้ายกันเป็นส่วนใหญ่ คือ สิ่งแวดล้อมที่ทำให้เป็นผู้ชาย ไม่ว่าจะเป็นการอบรมมาเลี้ยงดู การใช้ชีวิตประจำวัน และอื่น ๆ ส่วนด้านที่แตกต่างกันคือ ด้านการขอความช่วยเหลือ นักเรียนที่ไม่เป็นนักกีฬาจะมีสูงกว่านักเรียนที่เป็นนักกีฬาและด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น นักเรียนที่เป็นนักกีฬาจะมีสูงกว่านักเรียนที่ไม่เป็นนักกีฬา ดังที่ เบอ์นาร์ต (Bernard. 1970 : 110) ได้กล่าวไว้ว่า "บุคลิกภาพเป็นผลรวมทั้งหมดของท่าทาง รูปร่าง ลักษณะทางกาย พฤติกรรมที่แสดงออก แนวโน้มการกระทำ ขอบเขตความสามารถ ทั้งที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในและที่แสดงออกมาเหมือนกัน อาจจะมีการแตกต่างกันบ้างในบางจุด บางด้าน แต่โดยรวมจะไม่แตกต่างกัน"

6. นักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬาและไม่นักกีฬา จะมีบุคลิกภาพโดยรวม ที่คล้ายกันคืออยู่ในระดับปานกลาง และมีบุคลิกภาพ 3 อันดับแรกเหมือนกัน คือ ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านความอดทน และด้านการเข้าใจตนเองกับผู้อื่น ส่วนบุคลิกภาพ 3 อันดับท้าย ที่เหมือนกันคือด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการเปลี่ยนแปลง และด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ทั้งหมดนี้ได้รับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมเช่นเดียวกับนักเรียนชาย ซึ่งอาจจะมีความแตกต่างบ้างในบางจุด บางด้านที่ต่างกัน แต่โดยรวมแล้วจะเหมือนหรือคล้ายกัน ดังที่เบอ์นาร์ต (Bernard.1970 : 110) ได้กล่าวไว้ ดังในข้อ 5

7. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เป็นนักกีฬาและไม่นักกีฬามีบุคลิกภาพโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานในการวิจัยที่ได้คาดการณ์ไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก

หลายๆสาเหตุ เช่น สภาพแวดล้อมที่นักเรียนกลุ่มนี้ต้องเกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์กันอยู่ตลอดเวลา อาจจะมีบ้างที่มีความแตกต่างกันในบางด้าน แต่โดยรวมแล้วจะมีบุคลิกภาพที่เหมือนกัน ดังที่ เบอ์นาร์ต (Bernard. 1970 : 110) ได้กล่าวไว้ว่า “บุคลิกภาพเป็นผลรวมทั้งหมดของท่าทาง รูปร่าง ลักษณะทางกาย พฤติกรรมที่แสดงออก แนวโน้มการกระทำขอบเขตความสามารถ ทั้งที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในและที่แสดงออกมาเหมือนกัน อาจจะมี ความ แตกต่างกันบ้างในบางจุด บางด้าน แต่โดยรวมจะไม่แตกต่างกัน”

ข้อเสนอแนะ

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรจะทำการศึกษาในสถานศึกษาขนาดอื่น เช่น ขนาดเล็ก ขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ
2. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรจะทำการศึกษาในสถานศึกษาจังหวัดอื่น ๆ
3. ควรมีการจัด กิจกรรมกลุ่ม เพื่อปรับปรุง พัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแตกต่างกัน
4. ครู อาจารย์ผู้สอน ควรให้ความรู้ ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กนกวลี เสริมพงศ์. ลักษณะบุคลิกภาพและลักษณะความสนใจทางอาชีพของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการได้เข้าร่วมการให้คำปรึกษา.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. จัดสำเนา.

กันยา สุวรรณแสง. การพัฒนาบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : รวมสาสน์, 2533.

การุณี สุนทร่าย. ความสัมพันธ์ระหว่างลำดับการเกิดและบุคลิกภาพของวัยรุ่นใหม่.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. จัดสำเนา.

✓ คณิงนุช สุดไชยา. บุคลิกภาพของนิสิตปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2539. วิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. จัดสำเนา.

จรรยา สุวรรณทัต และ ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.

จุฑา บุรีภักดิ์. การพัฒนาบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สมเจตน์การพิมพ์, 2533.

เดโช สนวนานนท์. "บุคลิกภาพกับความสำเร็จในการทำงาน," วิทยาสาร. 51 : 22-23 ; ตุลาคม 2508.

ทวี ท่อแก้ว. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2517.

ธิดิยา จันทพลาบูรณ์. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา.

วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.
จัดสำเนา.

นุชยา ม่วงประเสริฐ. การศึกษาบุคลิกภาพของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยนเรศวร.

วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2535. จัดสำเนา.

บังอร ภาวภิรักษ์ชัย. การวัดบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

พระระดา สุริยคุณ. การฝึกศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของทหารกองประจำการกองทัพ
ภาคที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2535. จัดสำเนา.

ราตรี ฤทธิสาร. การศึกษาบุคลิกภาพกับพฤติกรรมนำของผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นสตรีในเขต
การศึกษา 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พิษณุโลก, 2523. จัดสำเนา.

ละออ พงษ์พานิช. การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกลักษณะที่ปรากฏในกลุ่มชนบางอาชีพ.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512. อัดสำเนา.

สวนา พรพัฒน์กุล. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แสงรุ่งการพิมพ์, 2522.

สุเมธี อัมพันลำ. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาดีเด่นกับผู้บริหาร

โรงเรียนประถมศึกษาทั่วไป สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2531. อัดสำเนา.

Bernard, Haroll W. Mental Health in the Classroom. New York : Mc Graw-Hill, 1970.

Brischof, Ledford J. Interpreting Personality Theories. 2nd ed. New York : Harper and Row, 1970.

Gorman, Brian Frederic. Variations in Selected Personality Traits Among Traditional Martial Arts Practitioners. Florida International University U.S.A., 1989.

Guilford, J.B. Personality. New York : McGraw - Hill, 1980.

Hypes, Michael Gordon. A Comparison of Leader and Follower Personality Traits and the Perceived Effectiveness of Physical Education Chairpersons at Selected Institutions in Tennessee Middle. Tennessee State University, 1987.

Linstom, Daniel Victor. Personality Characteristics of Ultramarathoners : Fishers VS Nonfishers. San. Jose State University, 1990.

Maddi, Salvatore R. Personality Theories : A comparative Analysis. Home Wood : The Dorsey Press, 1978.

Sandlin, Michael Earl. Personality Profile of W TRA-Distance Runner. Texas A & M University. U.S.A., 1992.

Yamana, Taro. Statistica : an introductory analysis. 2nd ed. New York : Harper, 1967.

Zambo, Bonnie Lee. Variations in Selected Personality Traits Among Traditional Martial Arts Practitioners. Florida International University U.S.A., 1993.

ภาคผนวก

เกณฑ์การให้คะแนน

บุคลิกภาพแต่ละประเภทประกอบด้วยคำถาม 15 ข้อ หรือ 30 ข้อย่อย เป็นคำถามจริง 14 ข้อ ที่เพิ่มขึ้นมาอีก 1 ข้อนั้นเป็นคำถามซ้ำ ทั้งนี้เพื่อทดสอบดูว่า ผู้ตอบได้ตอบด้วยความจริงใจ หรือมีความคงที่ (Consistence) ในการตอบหรือไม่ ข้อย่อยหนึ่ง ๆ มี 1 คะแนน ดังนั้น คะแนนสูงสุดสำหรับบุคลิกภาพแต่ละด้านจะมี 28 คะแนน เพราะข้อที่เพิ่มขึ้นมาจะตัดทิ้ง ไม่นับคะแนน รวมด้วยจึงเหลือข้อย่อยเพียง 28 ข้อ

การตรวจนับคะแนน

ใช้แผ่นกระดาษคำตอบ ที่เจาะเครื่องหมายสำหรับตรวจนับคะแนน วางทาบบนแผ่นกระดาษคำตอบของผู้ตอบ แล้วขีดฆ่าข้อที่ไม่ได้นับคะแนน แต่มีไว้สำหรับคำนวณค่าคงที่ของการตอบ จำนวน 15 ข้อ คือข้อ 1, 7, 13, 19, 25, 101, 107, 113, 119, 125, 201, 207, 213, 219 และ 225 ด้วยเส้นเดียว และขีดฆ่าข้อ 151, 157, 163, 169, 175, 26, 32, 38, 44, 50, 51, 57, 63, 69 และ 75 ด้วยเส้นคู่ ซึ่งข้อเหล่านี้มีความเหมือนกันกับพวกแรกทุกประการ วิธีนับคะแนนมีดังนี้

1. นับจำนวนผู้เลือกตอบข้อ ก ในแถวแนวนอน ทางด้านบนสุดของกระดาษคำตอบตั้งข้อ 1 ถึง 71 ได้เท่าไร ใส่ตัวเลขไว้ใต้อักษร "อาร์" (R) ถัดจากคำว่า "เอส" (H) แล้วนับจำนวนผู้เลือกตอบข้อ ก ในแถว 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 และ 15 ใส่จำนวนของคะแนนที่นับได้ของแต่ละแถวลง ให้ตรงกับแถวแรกใต้ตัวอักษรอาร์ (R) โดยไม่นับรวมข้อที่ขีดเส้นเดียวขีดฆ่า

2. นับจำนวนผู้เลือกตอบ ข้อ ข ในแถวแนวตั้งแรก ด้านซ้ายมือสุดของการดาษคำตอบ ตั้งข้อ 1 ถึง 155 ได้เท่าไร ให้ใส่ตัวเลขใต้อักษรซี (C) แล้วนับแถวต่อไปเรื่อย ๆ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 และ 15 ใส่จำนวนและคะแนนที่นับได้ให้ตรงกับคอลัมน์แรกใต้อักษรซี (C) ตามลำดับ โดยไม่นับข้อที่มีเส้นเดียวขีดฆ่า

3. รวมเลขในแถวเดียวกันใต้อักษรอาร์ (R) และซี (C) ใส่ใต้อักษรเอส (S) จนครบทั้ง 15 แถว ตัวเลขที่ได้ของแต่ละแถว คือคะแนนดิบของลักษณะบุคลิกภาพแต่ละด้านนั่นเอง ถ้ารวมคะแนนทั้งหมดเข้าด้วยกันจะได้เท่ากับ 210 คะแนน ถ้าหากผลลัพธ์ไม่เท่ากับ 210 แสดงว่ามีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้น จะต้องไปตรวจสอบตัวเลขในบุคลิกภาพแต่ละด้านอีกครั้งหนึ่ง

4. การตรวจนับความคงที่ของการตอบ โดยการนับจำนวนข้อที่ถามด้วยข้อความเหมือนกัน และจัดไว้ในลักษณะเดียวกัน ดังนี้

1	7	13	19	25	26	32	38
151	157	163	169	175	101	107	113
44	50	51	57	63	69	75	
119	125	201	207	213	219	225	

ถ้าผู้ตอบแบบสอบถาม ทำด้วยความคงที่สม่ำเสมอแล้ว เมื่อเลือกตอบข้อ ก (หรือ ข) ในข้อ 1 จะเลือกตอบข้อ ก (หรือ ข) ในข้อ 151 ด้วย เพื่อที่จะทราบคะแนนความคงที่ที่เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ ข้างล่างกระดาษคำตอบเมื่อผู้ตอบเลือกตอบข้อเดียวกัน แต่ถ้าผู้ตอบไม่ได้เลือกข้อความเดียวกันก็เว้นว่างไว้ จากนั้นนับจำนวนเครื่องหมาย ✓ ได้เท่าไร ใส่จำนวนเลขไว้ที่รอยปะ (.....) มุมล่างขวามือของกระดาษคำตอบตรงคำว่า "คอน" (Con) ถ้านับคะแนนได้ตั้งแต่ 10 ขึ้นไป ถือว่ากระดาษคำตอบนั้นใช้ได้ ถ้าไม่ถึงให้คัดออก เพราะถือว่าใช้ไม่ได้

การแปลความหมาย

- คะแนนแนวตั้งและแนวนอนของแถวที่ 1 หมายถึง บุคลิกภาพด้านการสัมฤทธิ์ผล
 คะแนนแนวตั้งและแนวนอนของแถวที่ 2 หมายถึง บุคลิกภาพด้านการเป็นผู้ตาม
 คะแนนแนวตั้งและแนวนอนของแถวที่ 3 หมายถึง บุคลิกภาพด้านการเป็นระเบียบ
 คะแนนแนวตั้งและแนวนอนของแถวที่ 4 หมายถึง บุคลิกภาพด้านการแสดงออก
 คะแนนแนวตั้งและแนวนอนของแถวที่ 5 หมายถึง บุคลิกภาพด้านการพึ่งตนเอง
 คะแนนแนวตั้งและแนวนอนของแถวที่ 6 หมายถึง บุคลิกภาพด้านการผูกไมตรีกับผู้อื่น
 คะแนนแนวตั้งและแนวนอนของแถวที่ 7 หมายถึง บุคลิกภาพด้านการเข้าใจตนเองกับผู้อื่น
 คะแนนแนวตั้งและแนวนอนของแถวที่ 8 หมายถึง บุคลิกภาพด้านการขอความช่วยเหลือ
 คะแนนแนวตั้งและแนวนอนของแถวที่ 9 หมายถึง บุคลิกภาพด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น
 คะแนนแนวตั้งและแนวนอนของแถวที่ 10 หมายถึง บุคลิกภาพด้านการยอมรับโทษ
 คะแนนแนวตั้งและแนวนอนของแถวที่ 11 หมายถึง บุคลิกภาพด้านการช่วยเหลือผู้อื่น
 คะแนนแนวตั้งและแนวนอนของแถวที่ 12 หมายถึง บุคลิกภาพด้านการเปลี่ยนแปลง

คะแนนแนวดิ่งและแนวนอนของแถวที่ 13 หมายถึง บุคลิกภาพด้านความอดทน

คะแนนแนวดิ่งและแนวนอนของแถวที่ 14 หมายถึง บุคลิกภาพด้านการคบเพื่อนต่างเพศ

คะแนนแนวดิ่งและแนวนอนของแถวที่ 15 หมายถึง บุคลิกภาพด้านการก้าวร้าว

แบบทดสอบเพื่อการวิจัย

เรื่อง

บุคลิกภาพของนักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
สังกัดกรมสามัญศึกษาโรงเรียนขนาดกลาง จังหวัดปทุมธานี

แบบทดสอบนี้ มีจุดประสงค์เพื่อทราบบุคลิกภาพ ของนักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็น
นักกีฬาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนขนาดกลาง จังหวัดปทุมธานี

คำชี้แจง แบบทดสอบมีทั้งหมด 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบทดสอบเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบทดสอบ โปรดตอบแบบทดสอบนี้
โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่หรือเติมข้อความหรือตัวเลขให้ตรงกับ
สภาพความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ระดับชั้น

ม.4

ม.5

ม.6

3.

เป็นนักกีฬา

ไม่เป็นนักกีฬา

ประเภท.....

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพของนักเรียนที่เป็นนักกีฬา และไม่เป็นนักกีฬาระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนขนาดกลาง จังหวัดปทุมธานี

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 225 ข้อ เป็นข้อสอบจริง 210 ข้อ อีก 15 ข้อ เป็นคำถามซ้ำ เพื่อความเชื่อมั่นของการทดสอบ คำถามแต่ละข้อย่อย ก และข้อย่อย ข ให้ผู้ตอบ เลือกข้อ ก หรือ ข เพียงข้อเดียวที่เห็นว่าตรงหรือใกล้เคียงกับลักษณะของตนมากที่สุด

ตัวอย่างแบบทดสอบ

(0) ก. ข้าพเจ้าชอบซื้อสตั๊ดต่อเพื่อน ๆ

ข. ข้าพเจ้าชอบออกไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศที่ถูกต้อง

(00) ก. ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นเห็นว่าข้าพเจ้าเป็นผู้นำ

ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานครั้งละนาน ๆ โดยไม่ถูกรบกวน

เมื่ออ่านข้อความทั้ง 2 ประโยคแล้ว ก็พิจารณาว่าตนเองมีความรู้สึกชอบข้อใด ถ้าชอบที่จะปฏิบัติตาม ข้อ ก. มากกว่าข้อ ข. ก็ให้เขียนเครื่องหมาย (X) ทับตัว ก. หรือถ้าชอบ ข. ให้เขียนเครื่องหมาย (X) ทับตัว ข. หรือถ้าชอบ ข. ให้เขียนเครื่องหมาย (X) ทับตัว ข. ดังตัวอย่าง

ข้อ (0) X หรือ ก.

 ข. X

ข้อ (00) X หรือ ก.

 ข. X

1. ก. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือเพื่อนเวลาเขาเดือดร้อน

 ข. เวลาที่ข้าพเจ้าทำอะไร ข้าพเจ้าชอบทำให้ดีที่สุด

2. ก. ข้าพเจ้าอยากทราบว่า บุคคลสำคัญ ๆ ได้คิดไว้ว่าอย่างไรเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสนใจ

 ข. ข้าพเจ้าอยากประสบความสำเร็จในงานบางอย่างที่มีความสำคัญ

3. ก. เวลาที่ข้าพเจ้าทำงานเกี่ยวกับการเขียนขึ้นใด ข้าพเจ้าชอบทำงานอย่างรัดกุม

 ข. ข้าพเจ้าอยากให้ผู้อื่นยอมรับว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้มีชื่อเสียง หรือเป็นผู้มีความรู้เชื่อถือได้ในงานหรือในวิชาชีพ หรือในสาขาวิชาเฉพาะบางอย่าง

4. ก. ข้าพเจ้าชอบเล่าเรื่องสนุก ๆ หรือเรื่องตลกในงานชุมนุมสังสรรค์

 ข. ข้าพเจ้าอยากเขียนบทละคร หรือนวนิยายที่ยิ่งใหญ่สักเรื่องหนึ่ง

5. ก. ข้าพเจ้าชอบไปไหนมาไหนได้ตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

 ข. ข้าพเจ้าอยากกล่าวให้เต็มปากว่า ข้าพเจ้าได้ทำงานที่ยากลำบากสำเร็จไปแล้วด้วยดี

6. ก. ข้าพเจ้าอยากแก้ปัญหายาก ๆ ที่คนอื่นแก้ไม่ได้
ข. ข้าพเจ้าชอบทำตามคำสั่งหรือคำแนะนำ และตามที่ได้คาดหวังให้ทำ
7. ก. ข้าพเจ้ามีประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ และมีการเปลี่ยนแปลงกิจวัตรประจำวันบ้าง
ข. ข้าพเจ้าชอบบอกให้ผู้ที่มีตำแหน่งสูงกว่าทราบว่าเขาทำงานต่าง ๆ ได้ดี เมื่อข้าพเจ้าเห็นทำได้ดีอย่างนั้นจริง ๆ
8. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนและรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับงานที่ข้าพเจ้าต้องทำ
ข. ข้าพเจ้าทำตามคำแนะนำหรือคำสั่ง และตามที่ได้คาดหวังให้ทำ
9. ก. เวลาที่ข้าพเจ้าอยู่ในที่ชุมนุมชน ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นสังเกตและวิจารณ์รูปร่างหน้าตาท่าทางและการแสดงออกของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบอ่านชีวประวัติของบุคคลสำคัญ
10. ก. ข้าพเจ้าอยากหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่มีผู้คาดหวังให้ข้าพเจ้าปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน
ข. ข้าพเจ้าชอบอ่านชีวประวัติของบุคคลสำคัญ
11. ก. ข้าพเจ้าอยากให้ผู้อื่นยอมรับว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้มีชื่อเสียงหรือเป็นผู้มีความรู้ที่เชื่อถือได้ในงานหรือในวิชาชีพ หรือในสาขาวิชาเฉพาะบางอย่าง
ข. ข้าพเจ้าชอบรวบรวมจัดและวางแผนงานก่อนที่ข้าพเจ้าจะลงมือทำงานชิ้นนั้นได้
12. ก. ข้าพเจ้าอยากทราบว่า บุคคลสำคัญได้คิดไว้ว่าอย่างไร เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสนใจ
ข. ถ้าข้าพเจ้าจะต้องเดินทาง ข้าพเจ้าชอบวางแผนทุกอย่างไว้ล่วงหน้า
13. ก. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรก็ตามที่ข้าพเจ้าเริ่มต้นไปแล้วให้เสร็จ
ข. ข้าพเจ้าชอบจัดสิ่งต่าง ๆ บนโต๊ะทำงานหรือบริเวณที่ทำงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
14. ก. ข้าพเจ้าชอบเล่าเรื่องกรณียกย หรือเหตุการณ์แปลก ๆ ที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าให้คนอื่นฟัง
ข. ข้าพเจ้าชอบให้มีการเตรียมอาหาร และกำหนดเวลาที่แน่นอนในการรับประทานอาหาร

15. ก. ในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ข้าพเจ้าชอบตัดสินใจด้วยตนเอง โดยไม่ขึ้นอยู่กับผู้ใด
ข. ข้าพเจ้าชอบจัดสิ่งต่าง ๆ บนโต๊ะทำงานหรือบริเวณที่ทำงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
16. ก. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีกว่าที่คนอื่นจะทำได้
ข. ข้าพเจ้าชอบเล่าเรื่องสนุก ๆ และเรื่องตลกในงานชุมนุมสังสรรค์
17. ก. ข้าพเจ้าชอบที่จะปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีและหลักเล็งการกระทำในสิ่งที่คนอื่นที่ข้าพเจ้านับถือ อาจเห็นว่าผิดประเพณีนิยม
ข. ข้าพเจ้าชอบคุยเกี่ยวกับความสำเร็จของข้าพเจ้า
18. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนชีวิตที่ดีเพื่อชีวิตของข้าพเจ้าจะได้ดำเนินไปอย่างราบรื่นและไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงมากนัก
ข. ข้าพเจ้าชอบเล่าเรื่องการผจญภัยหรือเหตุการณ์แปลก ๆ ที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าให้คนอื่นฟัง
19. ก. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือหรือบทละครที่มีเรื่องหรือบทละครที่มีเรื่องพิเศษเป็นส่วนสำคัญ
ข. ข้าพเจ้าชอบเป็นจุดสนใจของกลุ่ม
20. ก. ข้าพเจ้าชอบวิจารณ์บุคคลซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจ
ข. ข้าพเจ้าชอบใช้คำต่าง ๆ ซึ่งคนอื่นมักจะเข้าใจความหมาย
21. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่คนอื่นเห็นว่าต้องอาศัยความชำนาญและความพยายามให้สำเร็จ
ข. ข้าพเจ้าชอบไปไหนมาไหนตามที่ข้าพเจ้าต้องการ
22. ก. ข้าพเจ้าชอบยกย่องบุคคลที่ข้าพเจ้านิยม
ข. ข้าพเจ้าชอบรู้สึกอยากเป็นอิสระที่จะทำทุกอย่างตามต้องการ
23. ก. ข้าพเจ้าชอบเก็บจดหมาย ใบเสร็จและเอกสารต่าง ๆ อย่างเรียบร้อยและจัดเรียงอย่างมีระบบ
ข. ในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ข้าพเจ้าชอบตัดสินใจด้วยตนเองโดยไม่ขึ้นอยู่กับผู้หนึ่งผู้ใดตกอยู่ในสถานการณ์อย่างเดียวกับผู้อื่น
24. ก. ข้าพเจ้าชอบตั้งคำถามที่ข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีใครสามารถตอบได้
ข. ข้าพเจ้าชอบวิจารณ์บุคคลที่มีตำแหน่งที่มีอำนาจ

25. ก. ข้าพเจ้าเคยโกรธมากถึงขนาดอยากจะขว้างหรือทำลายสิ่งของ
ข. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบและภาระผูกพันต่าง ๆ
26. ก. ข้าพเจ้าอยากได้รับความสำเร็จในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ
ข. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนใหม่ ๆ ให้มากขึ้น
27. ก. ข้าพเจ้าชอบทำตามคำแนะนำหรือคำสั่ง และตามที่ได้รับคาดหวังให้ทำ
ข. ข้าพเจ้าชอบมีความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ อย่างแน่นแฟ้น
28. ก. เวลาที่ข้าพเจ้าทำงานเกี่ยวกับการเขียนขึ้นใด ๆ ข้าพเจ้าชอบทำงานอย่าง
ประณีตและเป็นระเบียบ
ข. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้
29. ก. ข้าพเจ้าชอบเล่าเรื่องสนุก ๆ และเรื่องตลกในงานชุมนุมสังสรรค์
ข. ข้าพเจ้าชอบเขียนจดหมายถึงเพื่อน ๆ
30. ก. ข้าพเจ้าชอบไปไหนมาไหนได้ตามที่ข้าพเจ้าต้องการ
ข. ข้าพเจ้าชอบแบ่งปันสิ่งของกับเพื่อน ๆ
31. ก. ข้าพเจ้าชอบแก้ปัญหายาก ๆ ที่คนอื่นแก้ไม่ได้
ข. ข้าพเจ้าชอบตัดสินผู้อื่นจากการดูเหตุผลที่เขาทำ ไม่ใช่ดูจากสิ่งที่เขาทำไปแล้ว
32. ก. ข้าพเจ้าชอบยอมรับให้บุคคลที่ข้าพเจ้านิยามเป็นผู้นำของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบที่จะทำความเข้าใจถึงความรู้สึกของเพื่อน ๆ เกี่ยวกับปัญหา
ต่าง ๆ ที่เขาต้องเผชิญ
33. ก. ข้าพเจ้าชอบให้มีการเตรียมอาหาร และกำหนดเวลาที่แน่นอนในการ
รับประทานอาหารไว้วางหน้า
ข. ข้าพเจ้าชอบศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมของคนอื่น
34. ก. ข้าพเจ้าพูดสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าฉลาดหลักแหลม
ข. ข้าพเจ้ามักจะเอาใจเขามาใส่ใจเรา เพื่อที่จะได้ดูว่าข้าพเจ้าจะรู้สึกอย่างไร
ถ้าจะต้องตกอยู่ในสถานการณ์อย่างเดียวกับผู้อื่น
35. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากเป็นอิสระที่จะทำทุกอย่างได้ตามที่ต้องการ
ข. ข้าพเจ้าสังเกตว่า แต่ละคนรู้สึกอย่างไรในสถานการณ์หนึ่ง ๆ
36. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่คนอื่นเห็นว่าต้องอาศัยความชำนาญและความพยายาม
ให้สำเร็จ
ข. ข้าพเจ้าสังเกตว่า แต่ละคนรู้สึกอย่างไรในสถานการณ์หนึ่ง ๆ

37. ก. ในการวางแผนการทำงาน ข้าพเจ้ารับคำแนะนำจากบุคคลที่ข้าพเจ้าเชื่อถือ
ความคิดเห็นของเขา
ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อนปฏิบัติต่อข้าพเจ้าอย่างมีน้ำใจ
38. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนชีวิตที่ดี เพื่อชีวิตของข้าพเจ้าจะได้ดำเนินไปอย่างราบรื่น
โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก
ข. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อน ๆ รู้สึกเห็นใจข้าพเจ้าเวลาที่ข้าพเจ้าป่วย
39. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนชีวิตที่ดี เพื่อชีวิตของข้าพเจ้าจะได้ดำเนินไปอย่างราบรื่น
โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก
ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ แสดงความเห็นใจและห่วงใยกับข้าพเจ้าเมื่อเวลาที่
ข้าพเจ้ามีความทุกข์หรือได้รับความสะเทือนใจ
40. ก. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงสิ่งที่คุณอื่นจะให้ข้าพเจ้าปฏิบัติตามประเพณี
ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อนแสดงความเห็นใจและห่วงใยไปกับข้าพเจ้าเมื่อเวลา
ที่ข้าพเจ้ามีความทุกข์หรือได้รับความสะเทือนใจ
41. ก. ข้าพเจ้าอยากเขียนบทละครหรือนวนิยายที่ยิ่งใหญ่สักเรื่องหนึ่ง
ข. เวลาที่อยู่ในกลุ่ม ข้าพเจ้าอยากได้รับแต่งตั้งหรือได้รับเลือกให้เป็นประธาน
42. ก. เวลาที่อยู่ในกลุ่ม ข้าพเจ้าชอบให้คุณอื่นเป็นผู้นำในการตัดสินใจว่ากลุ่มควรจะ
ทำอย่างไร
ข. ทุกครั้งที่ข้าพเจ้ามีโอกาส ข้าพเจ้าชอบให้คำแนะนำและให้คุณอื่นปฏิบัติตาม
คำแนะนำของข้าพเจ้า
43. ก. ข้าพเจ้าชอบเก็บจดหมาย ใบเสร็จและเอกสารอื่น ๆ อย่างเรียบร้อยและ
จัดเรียงอย่างมีระเบียบ
ข. ข้าพเจ้าอยากเป็นผู้นำคนหนึ่งของสมาคมหรือกลุ่มที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกอยู่
44. ก. ข้าพเจ้าชอบตั้งคำถามที่ข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีใครสามารถตอบได้
ข. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่า เขาควรทำงานของเขาอย่างไร
45. ก. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบและภาระผูกพันต่าง ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบที่จะได้รับการเรียกร้องให้เป็นผู้ไกล่เกลี่ยข้อขัดแย้ง
ของคุณอื่น

46. ก. ข้าพเจ้าอยากให้ผู้อื่นยอมรับว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้มีชื่อเสียงหรือเป็นผู้ที่มีความรู้
ที่เชื่อถือได้ในงาน หรือวิชาชีพหรือในสาขาวิชาเฉพาะบางอย่าง
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจมากทุกครั้งที่ได้ทำในสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้ว่าผิด
47. ก. ข้าพเจ้าชอบอ่านชีวประวัติบุคคลสำคัญ
ข. ข้าพเจ้ามีความรู้สึก ว่า ควรสารภาพผิดเมื่อทำสิ่งที่เห็นว่าผิด
48. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนและรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับงานที่ข้าพเจ้าต้องทำ
ข. เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าข้าพเจ้าควรเป็นผู้ได้รับการตำหนิมากกว่าคนอื่น
49. ก. ข้าพเจ้าชอบใช้คำที่คนอื่นไม่เข้าใจความหมายของคำนั้น
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าข้าพเจ้ายกย่องคนอื่นทุก ๆ ด้าน
50. ก. ข้าพเจ้าชอบวิจารณ์คนที่อยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจ
ข. ข้าพเจ้าชอบกล่าวพูดไม่กล้าทำเวลาที่มีคนซึ่งเหนือกว่าข้าพเจ้าอยู่ด้วย
51. ก. เวลาข้าพเจ้าทำอะไร ข้าพเจ้าชอบทำให้ดีที่สุด
ข. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือคนที่ด้อยกว่าข้าพเจ้า
52. ก. ข้าพเจ้าอยากทราบว่าคุณค่าสำคัญ ๆ จะคิดอย่างเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่
ข้าพเจ้าสนใจ
ข. ข้าพเจ้าชอบเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เพื่อน ๆ
53. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนก่อนลงมือทำอะไรที่ยาก ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อนไว้วางใจข้าพเจ้าและเล่าความเดือนร้อนให้ฟัง
54. ก. ข้าพเจ้าชอบเล่าเรื่องการผจญภัยหรือเหตุการณ์แปลก ๆ ที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า
ให้คนอื่นฟัง
ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อนไว้วางใจข้าพเจ้าและเล่าความเดือนร้อนให้ฟัง
55. ก. ข้าพเจ้าชอบพูดเรื่องต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าคิด
ข. ข้าพเจ้าชอบบอภัยเพื่อนที่บางครั้งทำให้ข้าพเจ้าไม่สบายใจ
56. ก. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งต่าง ๆ ที่ดีกว่าคนอื่นทำได้
ข. ข้าพเจ้าชอบรับประทานอาหารตามร้านใหม่ ๆ แปลก ๆ
57. ก. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติระเบียบประเพณี และไม่ทำสิ่งที่จะทำให้คนที่ข้าพเจ้า
นับถือเห็นว่าเป็นการไม่ทำตามวิธีที่ได้ปฏิบัติกันมา
ข. ข้าพเจ้านิยมแฟชั่นใหม่ ๆ

58. ก. ข้าพเจ้าชอบรวบรวมรายละเอียดและวางแผนการก่อนที่ข้าพเจ้าจะลงมือทำงานขึ้นใด
ข. ข้าพเจ้าชอบท่องเที่ยว
59. ก. เมื่อข้าพเจ้าอยู่ในที่ชุมชน ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นสังเกตและกล่าวถึงรูปร่างหน้าตา และท่าทางของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบย้ายที่อยู่ไปตามที่ต่าง ๆ และอยู่ในที่แปลก ๆ
60. ก. ในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งข้าพเจ้าชอบที่ตัดสินใจด้วยตนเอง
ข. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรใหม่ ๆ แปลก ๆ
61. ก. ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวให้เต็มปากว่า ข้าพเจ้าทำงานยากลำบากสำเร็จไปแล้วด้วยดี
ข. งานใดที่ข้าพเจ้าทำ ข้าพเจ้าชอบทำให้เต็มความสามารถ
62. ก. ข้าพเจ้าชอบบอกผู้ที่ตำแหน่งสูงกว่าทำงานต่าง ๆ ได้ดี ถ้าข้าพเจ้าเห็นว่าเขาทำได้ดีอย่างนั้นจริง ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบวางแผนล่วงหน้าก่อนเดินทาง
63. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนล่วงหน้าก่อนเดินทาง
ข. เมื่อมีปัญหาหรือข้อยุ่งยาก ข้าพเจ้าพยายามแก้ปัญหาจนกว่าจะเสร็จ
64. ก. บางครั้งข้าพเจ้าทำอะไรลงไปเพียงเพื่อที่จะดูว่าเกิดอะไรขึ้นกับคนอื่น ๆ เท่านั้น
ข. ข้าพเจ้ายังชอบทำงานหรือคิดแก้ปัญหาต่อไป แม้งานนั้นดูเหมือนว่าจะไม่คืบหน้าก็ตาม
65. ก. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งที่คนอื่นเห็นว่า เป็นการไม่ทำตามวิธีที่เคยปฏิบัติกันมา
ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานนาน ๆ โดยไม่ถูกรบกวน
66. ก. ข้าพเจ้าอยากประสบความสำเร็จกับงานบางอย่างที่มีความสำคัญ
ข. ข้าพเจ้าอยากถูกเนื้อต้องตัวเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ
67. ก. ข้าพเจ้าชอบยกย่องบุคคลที่ข้าพเจ้านิยม
ข. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อนต่างเพศเห็นรูปร่างหน้าตาของข้าพเจ้าชัดเจน
68. ก. ข้าพเจ้าชอบจัดสิ่งของต่าง ๆ บนโต๊ะทำงานหรือบริเวณที่ทำงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
ข. ข้าพเจ้าอยากรักกับเพื่อนต่างเพศบางคน

69. ก. ข้าพเจ้าชอบคุยเกี่ยวกับความสำเร็จของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบฟังหรือพูดเรื่องซ้ำๆ ซึ่งมีเรื่องพิเศษเป็นส่วนสำคัญ
70. ก. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรตามใจชอบ โดยไม่คำนึงถึงว่าผู้อื่นจะคิดอย่างไร
ข. ข้าพเจ้าอ่านหนังสือหรือบทละครที่มีเรื่องพิเศษเป็นส่วนสำคัญ
71. ก. ข้าพเจ้าอยากเขียนบทละครหรือนิยายที่ยิ่งใหญ่สักเรื่องหนึ่ง
ข. ข้าพเจ้าโจมตีความคิดเห็นของคนอื่นที่ไม่ตรงกับของข้าพเจ้า
72. ก. ข้าพเจ้าอยากวิพากษ์วิจารณ์คนทุกคนอย่างเปิดเผยถ้าเห็นสมควร
ข. เมื่ออยู่ในกลุ่มข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นเป็นผู้นำในการตัดสินใจว่ากลุ่มควรทำอย่างไร
73. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนชีวิตให้ดี เพื่อชีวิตของข้าพเจ้าจะได้ดำเนินไปอย่างราบรื่น และไม่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงมากนัก
ข. ข้าพเจ้าเคยโกรธมากขนาดอยากจะทำร้ายหรือทำลายสิ่งของ
74. ก. ข้าพเจ้าชอบตั้งคำถามที่ข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีใครตอบได้
ข. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่า ข้าพเจ้าคิดเกี่ยวกับตัวของเขาอย่างไร
75. ก. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบและงานที่ต้องทำ
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากหัวเราะเยาะคนที่ข้าพเจ้าเห็นว่าทำอะไรโง่ ๆ
76. ก. ข้าพเจ้าชอบซื้อสัตย์ต่อเพื่อน ๆ
ข. เวลาข้าพเจ้าทำอะไร ข้าพเจ้าชอบทำให้ดีที่สุด
77. ก. ข้าพเจ้าชอบสังเกตว่าแต่ละคนรู้สึกอย่างไรในสถานการณ์หนึ่ง ๆ
ข. ข้าพเจ้าอยากจะทำให้ได้เต็มปากว่า ข้าพเจ้าได้ทำงานที่ยากลำบากสำเร็จไปแล้วด้วยดี
78. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อนให้กำลังใจเวลาที่ข้าพเจ้าประสบความล้มเหลว
ข. ข้าพเจ้าชอบประสบความสำเร็จในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ
79. ก. ข้าพเจ้าอยากเป็นผู้นำคนหนึ่งของสมาคมหรือกลุ่มที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิก
ข. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีกว่าที่คนอื่นจะทำได้
80. ก. เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองควรได้รับการตำหนิมากกว่าคนอื่น
ข. ข้าพเจ้าชอบแก้ปัญหายาก ๆ ที่คนอื่นแก้ไม่ค่อยได้

81. ก. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรให้เพื่อน ๆ
ข. ในการวางแผนการทำงาน ข้าพเจ้าชอบรับคำแนะนำจากคนที่ข้าพเจ้าเชื่อถือ
ความคิดของเขา
82. ก. ข้าพเจ้ามักจะเอาใจเขาใส่ใจเรา เพื่อจะได้รู้ว่า ข้าพเจ้ารู้สึกอย่างไรถ้าจะต้อง
ตกอยู่ในสถานการณ์เช่นเดียวกันนั้น
ข. ข้าพเจ้าชอบบอกผู้ที่มีตำแหน่งสูงกว่าว่าเขาทำงานต่าง ๆ ได้ดี ถ้าข้าพเจ้า
เห็นว่าเขาทำได้ดีอย่างนั้นจริง ๆ
83. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ แสดงความเห็นใจเวลาที่ข้าพเจ้ามีปัญหา
ข. ข้าพเจ้าชอบให้บุคคลที่ข้าพเจ้านิยมเป็นผู้นำของข้าพเจ้า
84. ก. เวลาที่อยู่ในคณะกรรมการ ข้าพเจ้าอยากได้รับการแต่งตั้งหรือได้รับเลือกเป็น
ประธาน
ข. เมื่ออยู่ในกลุ่มข้าพเจ้าชอบให้ผู้อื่นเป็นผู้นำในการตัดสินใจว่ากลุ่มควรจะทำ
อย่างไรดี
85. ก. ถ้าข้าพเจ้าทำผิด ข้าพเจ้าจะรู้สึกที่ตนเองควรได้รับการลงโทษ
ข. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี และหลักเลียงสิ่งซึ่งคนที่
ข้าพเจ้านับถือเห็นว่าผิดประเพณีนิยม
86. ก. ข้าพเจ้าชอบแบ่งปันสิ่งของกับเพื่อน ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบวางแผนก่อนที่จะทำอะไรยาก ๆ
87. ก. ข้าพเจ้าอยากจะทำความเข้าใจถึงความรู้สึกของเพื่อน ๆ ขณะที่เขากำลัง
เผชิญกับปัญหาต่าง ๆ
ข. ถ้าข้าพเจ้าจะต้องเดินทาง ข้าพเจ้าชอบที่จะวางแผนการณ์ไว้ล่วงหน้า
88. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ปฏิบัติต่อข้าพเจ้าอย่างมีน้ำใจ
ข. ข้าพเจ้าชอบรวบรวมรายละเอียดและเตรียมงานก่อนจะลงมือทำงานชิ้นใด
89. ก. ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นเห็นว่าข้าพเจ้าเป็นผู้นำ
ข. ข้าพเจ้าชอบเก็บจดหมาย ใบเสร็จและเอกสารอื่น ๆ อย่างเรียบร้อยและจัดให้
เป็นระเบียบ

90. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความเจ็บปวด และความทุกข์ที่ได้รับมา เป็นสติแก่ข้าพเจ้ามากกว่าผลเสีย
ข. ข้าพเจ้าชอบวางแผนชีวิตให้ดี เพื่อชีวิตของข้าพเจ้าจะได้ดำเนินไปอย่างราบรื่นโดยไม่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงมากนัก
91. ก. ข้าพเจ้าชอบมีความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ อย่างแน่นแฟ้น
ข. ข้าพเจ้าชอบพูดถึงสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าฉลาดหลักแหลม
92. ก. ข้าพเจ้าชอบคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของเพื่อน ๆ และพยายามหาเหตุผลว่าอะไรทำให้เขาเป็นเช่นนั้น
ข. บางครั้งข้าพเจ้าชอบทำอะไรลงไป เพียงเพื่อจะดูว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับคนอื่นเท่านั้น
93. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ กุณวายเวลาที่ข้าพเจ้าได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย
ข. ข้าพเจ้าชอบคุยเกี่ยวกับความสำเร็จของข้าพเจ้า
94. ก. ข้าพเจ้าชอบเป็นจุดสนใจของกลุ่ม
ข. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่าเขาควรจะทำงานของเขาเหล่านั้นอย่างไร
95. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าคนที่ข้าพเจ้าเห็นว่าเหนือกว่าข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบใช้ถ้อยคำซึ่งคนอื่นมักจะไม่เข้าใจความหมาย
96. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ มากกว่าทำงานตามลำพัง
ข. ข้าพเจ้าชอบพูดเกี่ยวกับเรื่องข้าพเจ้าคิด
97. ก. ข้าพเจ้าชอบศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมของคนอื่น
ข. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าไม่เป็นไปตามประเพณีนิยม
98. ก. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อน ๆ รู้สึกเสียใจกับข้าพเจ้าด้วยเวลาที่ข้าพเจ้าป่วย
ข. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่คนอื่นต้องการให้ข้าพเจ้าปฏิบัติตามประเพณีนิยม
99. ก. ทุกครั้งที่ข้าพเจ้ามีโอกาสด ข้าพเจ้าชอบให้คำแนะนำและให้ผู้อื่นปฏิบัติตามคำแนะนำของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรตามใจชอบโดยไม่คำนึงถึงว่าคนอื่นจะคิดอย่างไร
100. ก. ข้าพเจ้ารู้ว่าตนเองด้อยกว่าคนอื่นเกือบทุกด้าน
ข. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบและงานที่ต้องทำ

101. ก. ข้าพเจ้าชอบได้รับความสำเร็จในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ
ข. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนใหม่ ๆ ให้มากขึ้น
102. ก. ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์ความรู้สึกและสาเหตุของการกระทำของตนเอง
ข. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนมากที่สุดเท่าที่จะมากได้
103. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ช่วยเหลือข้าพเจ้าเวลาที่ข้าพเจ้าเดือดร้อน
ข. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรให้เพื่อน ๆ
104. ก. ข้าพเจ้าชอบโต้แย้ง เวลาผู้อื่นโจมตีความคิดเห็นของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบเขียนจดหมายถึงเพื่อน ๆ
105. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจทุกครั้งที่อยู่ตัวว่าทำผิด
ข. ข้าพเจ้าชอบมีความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ อย่างแน่นแฟ้น
106. ก. ข้าพเจ้าชอบแบ่งปันสิ่งของกับเพื่อน ๆ
ข. ข้าพเจ้าอยากจะทำความเข้าใจถึงความรู้สึกของเพื่อน ๆ ขณะที่เขากำลังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ
107. ก. ข้าพเจ้าชอบให้ผู้ที่ข้าพเจ้านิยมเป็นผู้นำของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าอยากจะทำความเข้าใจถึงความรู้สึกของเพื่อน ๆ ขณะที่เขากำลังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ
108. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ช่วยทำอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ข้าพเจ้าด้วยความเต็มใจ
ข. ข้าพเจ้าชอบตัดสินผู้อื่นจากการดูเหตุผลที่เขาทำเช่นนั้น ไม่ใช่ดูจากสิ่งที่เขาทำไปแล้ว
109. ก. เวลาที่อยู่ในกลุ่มข้าพเจ้าชอบเป็นผู้ตัดสินว่าควรทำอะไรต่อไป
ข. ข้าพเจ้าชอบคาดคะเนว่าเพื่อน ๆ จะทำอย่างไรในสถานการณ์ต่าง ๆ
110. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ากรรพยอมแพ้และหลีกเลี่ยงการต่อสู้จะทำให้ข้าพเจ้าสบายใจกว่าการพยายามเอาชนะ
ข. ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์ความรู้สึกและสาเหตุของการกระทำของผู้อื่น
111. ก. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนใหม่ ๆ ให้มากขึ้น
ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ช่วยเหลือเวลาที่ข้าพเจ้าเดือดร้อน
112. ก. ข้าพเจ้าตัดสินผู้อื่นจากการดูเหตุผลที่เขาทำเช่นนั้น ไม่ใช่ดูจากสิ่งที่เขาทำลงไปจริง
ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ แสดงความรักต่อข้าพเจ้ามาก ๆ

113. ก. ข้าพเจ้าอยากวางแผนชีวิตของข้าพเจ้าจะได้ดำเนินไปอย่างราบรื่นโดยไม่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงมากนัก
 ข. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อนรู้สึกเสียใจกับข้าพเจ้าด้วยเวลาที่ข้าพเจ้าป่วย
114. ก. ข้าพเจ้าอยากได้รับการเรียกร้องให้ไกล่เกลี่ยข้อถกเถียงขัดแย้งของผู้อื่น
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ช่วยทำอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ ไปด้วยความเต็มใจ
115. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าควรสารภาพผิดเมื่อทำสิ่งที่เห็นว่าผิด
 ข. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อน ๆ แสดงความเห็นใจและให้กำลังใจแก่ข้าพเจ้าในยามที่ข้าพเจ้ามีความทุกข์
116. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานกับเพื่อน ๆ มากกว่าทำงานตามลำพัง
 ข. ข้าพเจ้าชอบได้แบ่งเวลาที่ผู้อื่นโจมตีความคิดของข้าพเจ้า
117. ก. ข้าพเจ้าชอบคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของเพื่อน ๆ และพยายามหาเหตุผลว่าอะไรทำให้เขาเป็นเช่นนั้น
 ข. ข้าพเจ้าอยากมีความสามารถที่ชักจูงและมีอิทธิพลพอที่จะให้คนอื่นทำตามที่ข้าพเจ้าอยากจะทำให้เขาทำ
118. ก. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อน ๆ แสดงความเห็นใจและให้กำลังใจในยามที่ข้าพเจ้ามีความทุกข์
 ข. เวลาที่อยู่ในกลุ่มข้าพเจ้าชอบเป็นผู้ตัดสินว่าพวกเราควรจะทำอะไรกันต่อไปดี
119. ก. ข้าพเจ้าชอบตั้งคำถามที่ข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีใครตอบได้
 ข. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่าเขาควรจะทำงานของเขาเหล่านั้นอย่างไร
120. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าคนที่ข้าพเจ้าเห็นว่าเหนือกว่าข้าพเจ้า
 ข. ทุกครั้งที่ข้าพเจ้ามีโอกาส ข้าพเจ้าชอบให้คำแนะนำและให้ผู้อื่นปฏิบัติตามคำแนะนำของข้าพเจ้า
121. ก. ข้าพเจ้าชอบรวบรวมกลุ่มที่สมาชิกทุกคนต่างมีความรู้สึกอบอุ่นและมีมิตรต่อกัน
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจทุกครั้งที่ต้องรู้ว่าทำผิด
122. ก. ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์ความรู้สึกและสาเหตุของการกระทำของผู้อื่น
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจที่ตนเองไม่สามารถจัดการกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้

123. ก. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อน ๆ รู้สึกเสียใจกับข้าพเจ้าด้วย เวลาที่ข้าพเจ้าเจ็บป่วย
ข. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าการยอมแพ้และหลีกเลี่ยงการต่อสู้จะทำให้ข้าพเจ้า
สบายใจกว่าการพยายามเอาชนะ
124. ก. ข้าพเจ้าอยากมีความสามารถที่ชักจูงให้คนอื่นทำตามที่ข้าพเจ้าอยากให้ทำ
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจที่ตนเองไม่สามารถเผชิญกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้
125. ก. ข้าพเจ้าชอบวิจารณ์บุคคลที่อยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจ
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าคนที่ข้าพเจ้าเห็นว่าเหนือกว่าข้าพเจ้า
126. ก. ข้าพเจ้าชอบรวมกลุ่มที่สมาชิกทุกคนต่างมีความรู้สึกอบอุ่นและมีมิตรอันดี
ต่อกัน
ข. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือเพื่อนเวลาเขาเดือดร้อน
127. ก. ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์ความรู้สึกและสาเหตุของการกระทำของตนเอง
ข. ข้าพเจ้าชอบแสดงความเห็นอกเห็นใจเวลาที่เพื่อน ๆ ได้รับอันตรายหรือ
เจ็บป่วย
128. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ช่วยเหลือในเวลาที่ข้าพเจ้าเดือดร้อน
ข. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความมีเมตตา กรุณา และความเห็นอกเห็นใจ
129. ก. ข้าพเจ้าชอบเป็นผู้นำคนหนึ่งของสมาคมหรือกลุ่มที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิก
ข. ข้าพเจ้าชอบแสดงความเห็นอกเห็นใจในเวลาที่เพื่อนได้รับอันตรายหรือ
เจ็บป่วย
130. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าความเจ็บปวด และความทุกข์ที่ได้รับมานี้ ทำให้เกิดผลดีแก่
ข้าพเจ้ามากกว่าผลเสีย
ข. ข้าพเจ้าชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ
131. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ มากกว่าทำงานตามลำพังคนเดียว
ข. ข้าพเจ้าชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ
132. ก. ข้าพเจ้าชอบคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของเพื่อน ๆ และพยายามหาเหตุผลว่า
อะไรทำให้เขาเป็นเช่นนั้น
ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานแปลก ๆ ใหม่ ๆ มากกว่าที่จะทำงานเก่าซ้ำ ๆ เรื่อยไป
133. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ แสดงความเห็นใจและเข้าใจเวลาที่ข้าพเจ้ามีปัญหา
ข. ข้าพเจ้าชอบพบปะคนแปลกหน้า

134. ก. ข้าพเจ้าชอบโต้แย้งเวลาที่คนอื่นโจมตีความคิดของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบมีประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ และเปลี่ยนกิจวัตรอยู่เสมอ
135. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการยอมแพ้และหลีกเลี่ยงการต่อสู้จะทำให้ข้าพเจ้าสบายใจกว่า
การพยายามที่จะเอาชนะ
ข. ข้าพเจ้าชอบย้ายไปอยู่ตามที่ต่าง ๆ และอยู่ในที่แปลก ๆ
136. ก. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรให้เพื่อน ๆ
ข. เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงานบางอย่าง ข้าพเจ้าชอบเริ่มต้นทำทันที
และทำเรื่อยไปจนกว่าจะเสร็จ
137. ก. ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์ความรู้สึกและสาเหตุของการกระทำผู้อื่น
ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานครั้งละนาน ๆ โดยไม่ถูกรบกวน
138. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ช่วยทำอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ข้าพเจ้าด้วยความเต็มใจ
ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานอยู่จนดึก เพื่อให้งานเสร็จ
139. ก. ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นเห็นข้าพเจ้าเป็นผู้นำ
ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานครั้งละนาน ๆ โดยไม่ถูกรบกวน
140. ก. ข้าพเจ้าทำผิด ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองควรได้รับการลงโทษ
ข. ข้าพเจ้ายังชอบทำงานหรือคิดแก้ปัญหาต่อไป แม้จะดูเหมือนว่าจะไม่ได้อะไร
จากงานนั้นก็ตาม
141. ก. ข้าพเจ้าชอบซื้อของขวัญต่อเพื่อน ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบออกไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ
142. ก. ข้าพเจ้าชอบร่วมกันพูดคุย ถกเถียงเกี่ยวกับเรื่องเพศและกิจกรรมทางเพศ
ข. ข้าพเจ้าชอบคาดคะเนว่าเพื่อน ๆ จะปฏิบัติอย่างไรในสถานะการณ์อย่างหนึ่ง
143. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ แสดงความรักต่อข้าพเจ้ามาก ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบเกิดความรู้สึกตื่นเต้นและเร้าใจในเรื่องเพศ
144. ก. เวลาอยู่ในกลุ่ม ข้าพเจ้าชอบเป็นผู้ตัดสินว่าเราควรจะทำอะไรต่อไปดี
ข. ข้าพเจ้าชอบร่วมทำงานสังคมกับเพื่อนต่างเพศ
145. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจที่ข้าพเจ้าไม่สามารถเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
ข. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือหรือบทละครที่มีเรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญ

146. ก. ข้าพเจ้าชอบเขียนจดหมายถึงเพื่อน ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีข่าวเกี่ยวกับเรื่องฆาตกรรมและเรื่องรุนแรงอื่น ๆ
147. ก. ข้าพเจ้าคาดคะเนว่าเพื่อน ๆ จะปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์หนึ่ง ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบโจมตีความคิดเห็นของคนอื่นที่ไม่ตรงกับข้าพเจ้า
148. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน วุ่นวายเวลาที่ข้าพเจ้าได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากตำหนิผู้อื่น เมื่อมีอะไรผิดเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า
149. ก. ข้าพเจ้าชอบบอกเพื่อนว่าเขาควรจะทำงานของเขาเหล่านั้นอย่างไร
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากแก้แค้นคนที่สบประมาทข้าพเจ้า
150. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองด้อยกว่าผู้อื่นเกือบทุกด้าน
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากจะทำต่อว่าคนที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับข้าพเจ้าให้เสียใจ
151. ก. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือเพื่อนเวลาเขาเดือดร้อน
ข. เวลาข้าพเจ้าชอบทำอะไร ข้าพเจ้าชอบทำให้ดีที่สุด
152. ก. ข้าพเจ้าชอบท่องเที่ยว
ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่คนอื่นเห็นว่าต้องอาศัยความชำนาญและความพยายามให้สำเร็จ
153. ก. เมื่อข้าพเจ้าลงมือทำงานใด ข้าพเจ้าจะทำอย่างเต็มที่
ข. ข้าพเจ้าอยากประสบความสำเร็จในงานบางอย่างที่มีความสำคัญ
154. ก. ข้าพเจ้าชอบออกไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ
ข. ข้าพเจ้าชอบประสบความสำเร็จในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ
155. ก. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีข่าวเกี่ยวกับฆาตกรรมหรือเรื่องรุนแรงอื่น ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบเขียนบทละครหรือนวนิยายที่ยิ่งใหญ่สักเรื่องหนึ่ง
156. ก. ข้าพเจ้าชอบช่วยทำสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้เพื่อน
ข. ในการวางแผนการทำงานข้าพเจ้าชอบรับคำแนะนำจากคนที่ข้าพเจ้าเชื่อถือคือความคิดของเขา
157. ก. ข้าพเจ้าชอบมีประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ และเปลี่ยนกิจวัตรอยู่เสมอ
ข. ข้าพเจ้าชอบบอกผู้ที่มีตำแหน่งสูงกว่าว่าเขาทำงานต่าง ๆ ได้ดี ถ้าข้าพเจ้าเห็นว่าเขาทำได้ดีอย่างนั้นจริง ๆ

158. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานอยู่จนดึก เพื่อให้งานเสร็จ
ข. ข้าพเจ้าชอบยกย่องบุคคลที่ข้าพเจ้านิยม
159. ก. ข้าพเจ้าชอบเกิดความตื่นเต้นและเร้าใจในเรื่องเพศ
ข. ข้าพเจ้าชอบให้บุคคลที่ข้าพเจ้านิยมเป็นผู้นำของข้าพเจ้า
160. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากแก้แค้นคนที่สบประมาทข้าพเจ้า
ข. เวลาที่อยู่ในกลุ่มข้าพเจ้าชอบให้ผู้อื่นเป็นผู้นำในการตัดสินใจว่ากลุ่มควรจะทำอะไรดี
161. ก. ข้าพเจ้าชอบเชื้อเพื่อนเพื่อแม่ต่อเพื่อน ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบวางแผนงานก่อนที่จะลงมือทำอะไรที่ยาก ๆ
162. ก. ข้าพเจ้าชอบรู้จักคนแปลกหน้า
ข. เวลาที่ข้าพเจ้าทำงานเกี่ยวกับการเขียน ข้าพเจ้าชอบทำงานอย่างรัดกุม ประณีตและเป็นระเบียบ
163. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ได้เริ่มต้นไปแล้วให้เสร็จ
ข. ข้าพเจ้าชอบจัดสิ่งต่าง ๆ บนโต๊ะทำงาน หรือบริเวณที่ทำงานให้เป็นระเบียบ
164. ก. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อนต่างเพศเห็นรูปร่างหน้าตาของข้าพเจ้าชัดเจน
ข. ข้าพเจ้าชอบวางแผนและรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับงานที่ข้าพเจ้าต้องทำ
165. ก. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่า ข้าพเจ้าคิดอย่างไรเกี่ยวกับตัวเขา
ข. ข้าพเจ้าชอบให้มีการเตรียมอาหารและกำหนดเวลาที่แน่นอนในการรับประทานอาหาร
166. ก. ข้าพเจ้าชอบแสดงความรักอย่างมากต่อเพื่อน ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบพูดถึงสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าฉลาดหลักแหลม
167. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานแปลก ๆ ใหม่ ๆ มากกว่าที่จะทำงานเก่าซ้ำเรื่อยไป
ข. บางครั้งข้าพเจ้าทำอะไรลงไปเพียงเพื่อจะดูว่าจะเกิดผลอย่างไรขึ้นกับคนอื่นเท่านั้น
168. ก. ข้าพเจ้ามุ่งมั่นที่จะทำงานหรือคิดปัญหาต่อไป แม้จะดูเหมือนว่าจะไม่ได้อะไรจากงานนั้นก็ตาม
ข. เวลาที่ข้าพเจ้าอยู่ในที่ชุมนุม ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นวิจารณ์รูปร่าง หน้าตา ท่าทาง และการแสดงออกของข้าพเจ้า

169. ก. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือหรือบทละครที่มีเรื่องเพศเป็นส่วนใหญ่
ข. ข้าพเจ้าชอบเป็นจุดสนใจของกลุ่ม
170. ก. ข้าพเจ้าอยากตำหนิผู้อื่นเมื่อมีอะไรเกิดขึ้นแก่ข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบแสดงความเห็นใจเมื่อเวลาที่เพื่อนได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย
171. ก. ข้าพเจ้าชอบแสดงความเห็นใจเมื่อเวลาที่เพื่อนได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย
ข. ข้าพเจ้าชอบพูดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ตามที่ข้าพเจ้าคิด
172. ก. ข้าพเจ้าชอบรับประทานอาหารตามร้านใหม่ ๆ แปลก ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบประเพณีนิยม
173. ก. ข้าพเจ้าทำงานให้เสร็จเป็นอย่างดี ๆ ก่อนที่จะทำงานอื่นต่อไป
ข. ข้าพเจ้าอยากรู้สึกเป็นอิสระที่จะทำทุกอย่างได้ตามต้องการ
174. ก. ข้าพเจ้าชอบพูดคุย ถกเถียงเกี่ยวกับเรื่องเพศ
ข. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรตามใจชอบ โดยไม่คำนึงถึงว่าผู้อื่นคิดอย่างไร
175. ก. ข้าพเจ้าเคยโกรธมากถึงขนาดอยากจะขว้างหรือทำลายสิ่งของ
ข. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงการรับผิดชอบและงานที่ต้องทำ
176. ก. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือเพื่อน ๆ เวลาเขาเดือดร้อน
ข. ข้าพเจ้าชอบซื้อของขวัญต่อเพื่อน ๆ
177. ก. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรแปลก ๆ ใหม่ ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนใหม่ ๆ มากขึ้น
178. ก. เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงานบางอย่าง ข้าพเจ้าชอบเริ่มต้นทำทันที
และทำเรื่อยไปจนกว่าจะเสร็จ
ข. ข้าพเจ้าชอบเข้ากลุ่มที่สมาชิกทุกคนมีความรู้สึกอบอุ่นและมีมิตรอันดีต่อกัน
179. ก. ข้าพเจ้าชอบออกไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศที่ข้าพเจ้าถูกใจ
ข. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้
180. ก. ข้าพเจ้าชอบโจมตีความคิดเห็นของคนอื่นที่ไม่ตรงกับของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบเขียนจดหมายถึงเพื่อน ๆ
181. ก. ข้าพเจ้าชอบเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อน ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบสังเกตว่า แต่ละคนจะรู้สึกอย่างไรในสภาพการณ์หนึ่ง ๆ

182. ก. ข้าพเจ้าชอบรับประทานอาหารตามร้านใหม่ ๆ แปลก ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบเอาใจเขามาใส่ใจเรา และพยายามคิดว่าเราจะรู้สึกอย่างไรถ้าต้องตกอยู่ในสถานการณ์เช่นเดียวกัน
183. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานอยู่จนดึก เพื่อให้งานเสร็จ
ข. ข้าพเจ้าอยากจะทำความเข้าใจถึงความรู้สึกของเพื่อน ๆ ขณะที่เขากำลังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ
184. ก. ข้าพเจ้าชอบเกิดความรู้สึกตื่นเต้นและร่าเริงในเรื่องเพศ
ข. ข้าพเจ้าชอบศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมของคนอื่น
185. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากหัวเราะเยาะคนที่ข้าพเจ้าเห็นว่าทำอะไรโง่ ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบคาดคะเนว่าเพื่อน ๆ จะปฏิบัติอย่างไรในสภาพการณ์หนึ่ง ๆ
186. ก. ข้าพเจ้าชอบให้อภัยเพื่อนที่บางครั้งทำให้ข้าพเจ้าไม่สบายใจ
ข. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อนพูดให้กำลังใจเวลาที่ข้าพเจ้าประสบความล้มเหลว
187. ก. ข้าพเจ้าชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ
ข. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อน ๆ แสดงความเห็นใจและเข้าใจเวลาที่ข้าพเจ้ามีปัญหา
188. ก. เมื่อมีปัญหาหรือข้อยุ่งยาก ข้าพเจ้าพยายามแก้จนกว่าจะเสร็จ
ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ แสดงความรักต่อข้าพเจ้ามาก ๆ
189. ก. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อนต่างเพศเห็นรูปร่างหน้าตาของข้าพเจ้าชวนมอง
ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ แสดงความรักต่อข้าพเจ้ามาก ๆ
190. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากวิพากษ์วิจารณ์คนบางคนอย่างเปิดเผย ถ้าเห็นสมควร
ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ อนุญาเวลาเวลาที่ข้าพเจ้าได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย
191. ก. ข้าพเจ้าชอบแสดงความรักต่อเพื่อนมาก ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นเห็นว่าข้าพเจ้าเป็นผู้มีน้ำ
192. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานแปลก ๆ ใหม่ ๆ มากกว่าจะทำงานเก่าซ้ำเรื่อยไป
ข. ถ้าข้าพเจ้าเป็นกรรมการด้วยผู้หนึ่ง ข้าพเจ้าอยากได้รับเลือกเป็นประธาน
193. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ข้าพเจ้าเริ่มต้นไปแล้วให้เสร็จ
ข. ข้าพเจ้าอยากมีความสามารถที่จะชักจูง และมีอิทธิพลให้คนอื่นทำตามที่ข้าพเจ้าอยากให้ทำ
194. ก. ข้าพเจ้าชอบพูดคุยถกเถียงเกี่ยวกับเรื่องเพศและกิจกรรมทางเพศ
ข. ข้าพเจ้าชอบได้รับร้องเรียนให้ไกลเกลี่ยข้อถกเถียงและข้อขัดแย้งของผู้อื่น

195. ก. ข้าพเจ้าเคยโกรธมากถึงขนาดอยากขว้างหรือทำลายสิ่งของ
ข. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่าเขาควรจะทำงานเหล่านั้นของเขาได้อย่างไร
196. ก. ข้าพเจ้าชอบแสดงความรักต่อเพื่อนมาก ๆ
ข. ข้าพเจ้าอยากตำหนิผู้อื่น เมื่อมีอะไรผิดเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า
197. ก. ข้าพเจ้าชอบย้ายที่อยู่ไปตามที่ต่าง ๆ และอยู่ในที่แปลก ๆ
ข. ถ้าข้าพเจ้าทำผิด ข้าพเจ้ารู้สึกที่ตนเองควรได้รับการลงโทษ
198. ก. ข้าพเจ้ายังชอบทำงานหรือคิดแก้ปัญหาต่อไป แม้ดูเหมือนว่าจะไม่ได้อะไรจากงานนั้นก็ตาม
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าความเจ็บปวดและความทุกข์ที่ได้รับมานี้ทำให้เกิดผลดีแก่ข้าพเจ้ามากกว่าผลเสีย
199. ก. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือหรือบทละครที่มีเรื่องเพศเป็นส่วนใหญ่
ข. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ควรสละภาพผิดเมื่อทำสิ่งที่เห็นว่าผิด
200. ก. ข้าพเจ้าอยากตำหนิผู้อื่น เมื่อมีอะไรผิดพลาดเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองด้อยกว่าคนอื่นเกือบทุกด้าน
201. ก. ถ้าข้าพเจ้าทำอะไร ข้าพเจ้าชอบทำให้ดีที่สุด
ข. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือคนที่ด้อยกว่าข้าพเจ้า
202. ก. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรใหม่ ๆ แปลก ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติต่อคนอื่นด้วยความมีเมตตากรุณา และความเห็นอกเห็นใจ
203. ก. เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงาน ข้าพเจ้าชอบเริ่มต้นทำทันทีและทำไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะเสร็จ
ข. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือคนที่ด้อยกว่าข้าพเจ้า
204. ก. ข้าพเจ้าชอบทำกิจกรรมทางสังคมร่วมกับคนต่างเพศ
ข. ข้าพเจ้าชอบให้อภัยเพื่อนที่บางครั้งทำให้ข้าพเจ้าไม่สบายใจ
205. ก. ข้าพเจ้าชอบโจมตีความคิดเห็นของผู้อื่นที่ไม่ตรงกับของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อนไว้ใจข้าพเจ้าและเล่าความเดือดร้อนให้ฟัง
206. ก. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความมีเมตตากรุณาและความเห็นอกเห็นใจ
ข. ข้าพเจ้าชอบท่องเที่ยว

207. ก. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีและไม่ทำสิ่งที่ทำให้คนที่ข้าพเจ้านับถือเห็นว่าเป็นการไม่ทำตามประเพณีนิยม
ข. ข้าพเจ้านิยมแฟชั่นใหม่ ๆ
208. ก. เมื่อข้าพเจ้าลงมือทำงานได้ ข้าพเจ้าจะทำอย่างเต็มที่
ข. ข้าพเจ้าชอบประสบการณ์ใหม่ ๆ แปลก ๆ และเปลี่ยนกิจวัตรเป็นบางครั้ง
209. ก. ข้าพเจ้าชอบอยู่ใกล้ชิดกับเพื่อนต่างเพศที่ข้าพเจ้าสนใจเป็นกรณีพิเศษ
ข. ข้าพเจ้าชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ
210. ก. เมื่อข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับใคร ข้าพเจ้าอยากจะว่าเขาให้เสียหาย
ข. ข้าพเจ้านิยมแฟชั่นใหม่ ๆ
211. ก. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือคนที่ด้อยกว่าข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ข้าพเจ้าได้เริ่มต้นไปแล้วให้เสร็จ
212. ก. ข้าพเจ้าชอบย้ายที่อยู่ไปตามที่ต่าง ๆ และอยู่ในที่แปลก ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานครั้งละนาน ๆ โดยไม่ถูกรบกวน
213. ก. ถ้าข้าพเจ้าจะต้องเดินทาง ข้าพเจ้าชอบวางแผนการทุกอย่างไว้ล่วงหน้า
ข. เมื่อมีปัญหาหรือข้อยุ่งยาก ข้าพเจ้าพยายามแก้จนกว่าจะเสร็จ
214. ก. ข้าพเจ้าอยากรักกับเพื่อนต่างเพศบางคน
ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานให้เสร็จเป็นอย่าง ๆ ก่อนที่จะลงมือทำงานอื่นต่อไป
215. ก. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่า ข้าพเจ้าชอบเกี่ยวกับตัวเขาอย่างไร
ข. ข้าพเจ้าไม่ชอบให้มีสิ่งใดรบกวนขณะที่ทำงาน
216. ก. ข้าพเจ้าชอบสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้เพื่อน
ข. ข้าพเจ้าชอบทำกิจกรรมทางสังคมร่วมกับเพื่อนต่างเพศ
217. ก. ข้าพเจ้าชอบรู้จักคนหน้าใหม่ ๆ
ข. ข้าพเจ้าอยากจะถูกเนื้อต้องตัวเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ
218. ก. เมื่อมีปัญหาหรือข้อยุ่งยาก ข้าพเจ้าพยายามแก้จนกว่าจะสำเร็จ
ข. ข้าพเจ้าอยากรักกับเพื่อนต่างเพศบางคน
219. ก. ข้าพเจ้าชอบคุยเกี่ยวกับความสำเร็จของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบฟังหรือพูดเรื่องซ้ำซ้อนที่มีเรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญ
220. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากหัวเราะเยาะคนที่ข้าพเจ้าเห็นว่าทำอะไรโง่ ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบฟังหรือพูดเรื่องซ้ำซ้อนที่มีเรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญ

221. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อนไว้ใจข้าพเจ้าและเล่าความเดือดร้อนให้ฟัง
 ข. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีข่าวเกี่ยวกับเรื่องฆาตกรรมและเรื่องรุนแรง
 อื่น ๆ
222. ก. ข้าพเจ้านิยมแฟชั่นใหม่ ๆ
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากจะวิพากษ์วิจารณ์คนบางคนอย่างเปิดเผยถ้าเห็นสมควร
223. ก. ข้าพเจ้าไม่ชอบให้มีสิ่งใดมารบกวนขณะที่ทำงาน
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากจะต่อว่าคนที่มีความเห็นขัดแย้งกับข้าพเจ้าให้เสียหาย
224. ก. ข้าพเจ้าชอบฟังหรือพูดเรื่องขำขันซึ่งมีเรื่องเพศเป็นส่วนใหญ่
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากแก้แค้นคนที่สบประมาทข้าพเจ้า
225. ก. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงการรับผิดชอบและทำงานที่ต้องทำ
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากจะหัวเราะเยาะคนที่ข้าพเจ้าเห็นว่าทำอะไรโง่ ๆ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นายคำนวณ สงวนพันธุ์
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 9 สิงหาคม 2495
ภูมิลำเนา	17 ถนนทรงพล ซอย 3 ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
ที่อยู่ปัจจุบัน	17 ถนนทรงพล ซอย 3 ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนหนองเสือวิทยาคม อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี ตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2507	ชั้นประถมปีที่ 7 จากโรงเรียนบูรณะศาสตร์ จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. 2510	ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. 2513	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนช่างกลสยาม กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2517	การศึกษาระดับบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
พ.ศ. 2541	การศึกษามหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

155.23

๐๓๕๙๐

บุคลิกภาพของนักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ

ของ

ค่านวณ สงวนพันธุ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

กันยายน 2541

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพทั้ง 15 ด้าน คือ ด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการเป็นระเบียบ ด้านการแสดงออก ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการผูกมิตรกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเองกับผู้อื่น ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการยอมรับโทษ ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านการเปลี่ยนแปลง ด้านความอดทน ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการก้าวร้าว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2541 โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น จำนวน 360 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบบุคลิกภาพ อีพีพีเอส (EPPS) และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศ และความเป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) และทำการแบ่งระดับรวมบุคลิกภาพ เป็น 5 ระดับ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีบุคลิกภาพด้านที่แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามลำดับดังนี้ ด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการเป็นระเบียบ ด้านการแสดงออก ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการเข้าใจตนเองกับผู้อื่น ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านความอดทน ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ และมีบุคลิกภาพด้านที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับ.05 ดังนี้ ด้านการผูกมิตรไมตรีกับผู้อื่น ด้านการยอมรับโทษ ด้านการเปลี่ยนแปลง ด้านการก้าวร้าว และมีคะแนน บุคลิกภาพโดยรวมจัดอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา มีบุคลิกภาพด้านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังต่อไปนี้ ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการแสดงออก ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการยอมรับโทษ ด้านการก้าวร้าว และมีด้านที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับ .05 ดังนี้ ด้านการสัมฤทธิ์ผล ด้านการเป็นระเบียบ ด้านการผูกมิตรไมตรีกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเองกับผู้อื่น ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านการเปลี่ยนแปลง ด้านการอดทน ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ และมีคะแนนบุคลิกภาพโดยรวมจัดอยู่ในระดับปานกลาง

3. นักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา มีคะแนนรวมของบุคลิกภาพไม่แตกต่างกัน ที่ระดับ .05

4. คะแนนบุคลิกภาพโดยรวม ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา มีเกณฑ์คะแนนอยู่ในระดับปานกลาง

PERSONALITY OF ATHLETES AND NON-ATHLETES'S
OF SENIOR HIGH SCHOOL STUDENTS UNDER THE DEPARTMENT
OF GENERAL EDUCATION IN CHANGWAT PATHUMTHANI

AN ABSTRACT
BY
KAMNUAN SA-NGUANPUN

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
SEPTEMBER 1998

The purpose of this study was to compare the degree of fifteen personalities.

[Those personalities were Achievement, Deference, Order, Exhibition, Autonomy, Affiliation, Interception, Succour, Dominance, Abasement, Nurturance, Change, Endurance, Heterosexuality and Aggression] The sample consisted of 360 student who were athletes and Non-athletes of senior high school student under the department of general education in changwat Pathum - thani They were randomly by stratified random sampling in significantly at .05' level.

Data collection were administered by the EPPS (Edwards Personal Preference Schedule, test. Analysis of data by statistics t-test.

It was found that :

The male and female student had the difference personalities on Achievement, Deference, Order, Exhibition, Autonomy, Interception, Succour, Dominance, Nurturance, Endurance, Heterosexuality and had not difference personalities on Affiliation, Abasement, Change, Aggression. The significant difference is at .05' level.

The athletes and Non-athletes student had the difference personalities on Deference, Exhibition, Autonomy, Abasement and Aggression and had not difference personalities on Achievement, Order, Affiliation, Interception, Succour, Dominance, Nurturance, Change, Endurance, Heterosexuality. The significant difference is at .05' level.

The Athletes and Non-athletes student had the total score of personalities it's not significant at .05' level.

The male and female student , the Athletes and Non-athletes student had the total of personalities score at C level (normally).